



ŠKOLA
PODDPORUJÍCÍ ZDRAVÍ



Jaselský kurýr

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

1/2020 - 30. vydání



Obsah



Úvodní slovo ke 30. vydání časopisu Jaselský kurýr	3
Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc leden.....	5
Přehled nadcházejících školních akcí na měsíce leden a únor.....	6
Poděkování a PF.....	7
Inzerce – Autoškola.....	10
Beseda se známou osobností – Jaroslav Svěcený (část 1).....	11
Tvůrčí psaní studentů – Prostě život.....	15
Historie brněnských divadel – Janáčkovo divadlo.....	18
Cesta za vysněným titulem MDDr!.....	22
Bitva u Bzence 16.–17. II. 2019.....	24
Tipy, kam jít posedět v Brně.....	26
Recept.....	28
Zajímavý koníček – Střelba ze vzduchovky	30
Tichý svět neslyšících.....	33
Exkurze do centrální sterilizace	35
Poznej svého učitele.....	40
Investigativní reportáž – Silvestrovské trestné činnosti.....	42
Vyslechni svého učitele... Tentokráte s Ondrou Horynou	44
Pozvánka do divadla na měsíc leden.....	47
Tajemný předmět.....	48
Rébus.....	49
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc prosinec	51
Kde nás najdete?	92



Třicet, přesně tolik čísel jsme za tři roky vydali. Od nejasných začátků, kdy jsme nevěděli co a pro koho psát, až po dnešek, kdy jsme se dokázali nějakým způsobem ustálit, jak v rubrikách, tak i v rozsahu. Během třiceti čísel se v naší redakci vystříдалo mnoho pisatelů, kteří obohacovali naše čtenáře svými úvahami, recenzemi nebo příběhy. Všem patří velké díky!

Největší uznání však náleží těm, kteří jsou s námi už od samého počátku a pravidelně zásobují své čtenáře novými a zajímavými články. Jsou to Denisa Valíková, Simona Hrabovská, Jakub Kříž a Klára Hájková. Ti si zaslouží za svoji vytrvalost tu největší pochvalu. Děkujeme a smekáme imaginární klobouk!

Během našeho spisovatelského tažení jsme získali za svoji práci i několik žurnalistických ocenění. Prvním úspěchem bylo **třetí místo** v soutěži „O nejlepší školní časopis roku“ v kategorii střední školy v Jihomoravském kraji za rok 2017, kterou každoročně pořádá Asociace školních středoškolských klubů České republiky. Současně jsme se v téže roce umístili **v první desítce** (od čtvrtého do desátého místa se umístily časopisy bez pořadí) celostátní soutěže o „Nejinspirativnější studentský časopis roku – 2017“, který vyhlašuje Odborový svaz novinářů a pracovníků médií České republiky. V roce 2018 jsme se opět zúčastnili soutěže „O nejlepší školní časopis roku“ a světe div se, v těžké konkurenci všech brněnských gymnázií jsme obsadili **první místo** a ovládli tak kategorii středních škol v Jihomoravském kraji 😊 Díky tomuto úspěchu jsme postoupili do celostátní soutěže, kde jsme skončili na pěkném **15. místě**. V roce 2019 jsme opět postoupili do celostátního kola, kde jsme se umístili na **devátém místě** z celkem 385 základních a středních škol, což považujeme za obrovský úspěch a také závazek, dělat náš časopis pořád důsledně a snažit se o co nejzajímavější obsah.

Pevně doufáme a věříme, že také rok 2020 nám přinese velké množství inspirativních akcí, témat a námětů pro další články a časopis se stane neodmyslitelnou součástí aktivního středoškolského života našich žáků, kde se budou dovídat nejen o dění ve škole, ale také ve městě Brně. Do nového roku přejeme našim milým čtenářům současným i budoucím všechno dobré, hodně úspěchů v osobním životě i ve studiu a časopisu *Jaselský kurýr* samozřejmě co nejvíce zajímavých článků a nespočet věrných čtenářů.

A věříme, že dalších třicet čísel vydáme! 😊



Přehled vybraných úspěchů našeho časopisu





GO KAMERA – cestovatelský festival (16. 1. – 19. 1. 2020)

Na brněnském výstavišti se v rámci Mezinárodního veletrhu průmyslu cestovního ruchu uskuteční již 23. ročník cestovatelského festivalu GO KAMERA, která je poprávu největší cestovatelkou akcí v České republice. Během čtyř dnů festival nabídne velké množství přednášek a promítání, kde vystoupí různí cestovatelé, horolezci, dobrodruzi, fotografové, umělci a hudebníci. Letošním ústředním tématem bude 100 leté výročí našich největších cestovatelských legend – Hanzelky a Zikmunda.

Více informací – <https://www.gokamera.cz/>

Retrogaming – Počátky osobních počítačů u nás (celý leden – 19. 4. 2020)

Technické muzeum v Brně nabízí výstavu Retrogaming, která je součástí stálé expozice s názvem Výpočetní technika. Návštěvníci se budou moci seznámit s historií výpočetní techniky se zaměřením na PC hry a konzole české a světové výroby. Součástí výstavy bude i herna s historickými počítači, s herními automaty a samozřejmě i s moderními počítači, kde návštěvníci budou mít možnost si zahrát nepřeberné množství klasických her, jako jsou Pac-Man, Prince of Persia, Street Fighter, Dyna Blaster nebo Lemmings. K vidění budou i dobové české herní časopisy, které se zabývaly herním průmyslem, a mezi které patří Excalibur, Level, Score nebo Chip.

Více informací – http://www.technicalmuseum.cz/akce/retrogaming_vystava/

Veřejné bruslení (celý leden a únor 2020)

Celý leden mají bruslaři možnost navštívit velké množství veřejných kluzišť po celém Brně. Ve všech je možné si zapůjčit jejich brusle, ovšem je nutné počítat s vratnou zálohou (většinou 500 Kč). Cena vstupu se pohybuje od 30 Kč až po 100 Kč. Některá kluziště nabízí i možnost pronájmu celého areálu. Návštěvníci musí počítat i s tím, že některé bruslařské areály mají otevřeno pro veřejnost v tzv. blocích, kdy zrovna neprobíhá technická úprava ledu.

Přehled všech veřejných kluzišť s více informacemi – <https://verejne-brusleni.info/brno/>

24. LEDNA 2020

SUIT UP!



TĚŠÍME SE!!!

Je to den, kdy by se měli všichni obléknout do formálního oblečení a jít se společně vyfotit! Focení proběhne o velké přestávce. Sraz u vratek!!!



*Školní parlament pořádá
14. února 2020*

*Valentýnský den
v barvě červené a růžové*

Zaručuje získání imunity

Český den proti rakovině – PF 2020 + výsledky sbírky

Milí spolupracovníci Českého dne proti rakovině,
v příloze Vám posíláme informace o výsledcích letošní sbírky a termínu Českého dne proti rakovině 2020. Ještě jednou Vám z celého srdce děkujeme za podporu a spolupráci v letošním roce, přejeme krásné Vánoce a v roce 2020 hlavně pevné zdraví a osobní pohodu!

Za organizátory sbírky pro Ligu proti rakovině Praha s pozdravem Jana Mauleová



Výsledky sbírky – <https://www.szs-jaselska.cz/cesky-den-proti-rakovine-pf-2020-vysledky-sbirky/>

Mamma HELP centrum Brno – PF 2020 a poděkování

Vážení a milí přátelé,

Ráda bych Vám popřála krásné vánoční svátky, vše nejlepší v novém roce 2020 a velice Vám děkuji za Vaši přízeň a podporu, které si nesmírně vážíme.

Se srdečným pozdravem Monika Chábek – koordinátorka Mamma HELP centra Brno



Život dětem – poděkování

Vážení přátelé,

dovolte, abychom Vám všem i kolegům co nejsrdečněji poděkovali za spolupráci v tomto roce. Věřte, že si této pomoci opravdu velmi vážíme a jsme moc rádi, že nás podporujete. Vaše pomoc zasluhuje velké ocenění a je více než potřebná.

Na našich stránkách najdete příběhy dětí, kterým také pomáháme. Budeme rádi, když věnujete čas shlédnutí těchto videí: <http://www.zivotdetem.cz/c/projekty/>

Přejeme Vám klidné a spokojené Vánoční svátky a hodně zdraví, štěstí a laskavosti v novém roce 2020.

Za Život dětem, o.p.s. Zdenka Hollerová



Centrum Kociánka – poděkování

Dovolte, abych Vám, Vaším zaměstnancům a studentům jménem Centra Kociánka poděkoval za věnování štědrého finančního daru, který byl výtěžkem Vašeho předvánočního jarmarku. Jsme velmi potěšeni, že jste si vzpomněli zrovna na nás. Děkujeme i za Váš čas, který jste nám věnovali svou návštěvou.

Ceníme si Vašeho zájmu o nás a budeme rádi, když si Vaši náklonnost udržíme i nadále.

S přáním všeho dobrého

Mgr. Tomáš Komárek

Ředitel Centra Kociánka

CENTRUM
kociánka



AUTOŠKOLA

Miloš a Nikola Navrátilovi

+420 731 506 666

(Po - Pá: 8 - 16 hod.)

- ✓ Jízdy na sněhu se zkušeným instruktorem, nebojte se autoškoly v zimě
- ✓ Záhlení kurzu každé pondělí v 16.30 na adrese Minská 37, Brno
- ✓ Řekněte si o smysluplný dárek pod stromeček



www.autoskola-navratil.cz

sk. B student

9 800 Kč

automat 11 500 Kč





Dobrý den milí čtenáři, já Vás vítám po dlouhé době zase u rozhovoru se známou osobností. Rozhovor proběhl v Paracentru Fenix a naše pozvání přijal známý houslista pan Jaroslav Svěcený.

Já Vás tedy moc zdravím a jsem rád, že jste si na nás udělal čas. Asi na úvod bych se Vás zeptal... Jako každý má jako malý nějaké sny, co by chtěl dělat, jaké povolání by chtěl časem vykonávat. Vy jste chtěl být muzikantem nebo hudebníkem už od mala?

Já jsem z generace, u které prvotní zájem byl, stát se kosmonautem. To bylo ale nereálné. Potom jsem chtěl být zpěvákem, to už bylo reálnější. No a nakonec, protože můj děda byl kapelník a houslista, tak jsem dostal v pěti a půl letech do ruky housle a stal jsem se houslistou.



A povolání houslista byla Vaše původní profese, a nebo ještě předtím jste třeba studoval nějakou školu nebo jste se chtěl zabývat jiným oborem a mít housle jako koníček?

Já jsem tenkrát měl v podstatě jenom dvě možnosti. Buď jít na gymnázium Josefa Kajetána Tyla v Hradci Králové, kde jsem žil, a kde učila moje maminka a nebo na konzervatoř do Prahy. Protože ještě neexistovala konzervatoř v Pardubicích. Tenkrát bylo velice těžké se tam dostat, no a já jsem řekl, že to zvládnu, že musím hrát tak dobře, že budu makat a cvičit, že ty přijímačky udělám. Tenkrát to byla opravdu doba, že bylo třeba přihlášených pětatřicet houslistů a brali tři a dva na odvolání. Takže to byla úplně jiná doba než dnes a jsem rád, že se to povedlo. Pro dne

to byl velký šok, protože jedináček z Hradce z rodinného domku, přišel do Prahy do domova mládeže, kde nás bydlelo na pokoji šest, z toho čtyři studovali technologií zpracování masa, takže když jsem tam přišel a řekl, že tam budu cvičit na housle, ozvalo se jediné slůvko: Vypadni! Takže musím říct, že to bylo jako na vojně... Pak jsem zjistil, že musím vstávat o půl šesté, abych v šest byl ve škole, když se otevírá a než začli od osmi hodin teoretické předměty, tak jsem samozřejmě cvičil. Pak se cvičilo na záchodech, prostě všude, kde bylo místo a musím říct, že to byla škola života a dneska jsem za ní docela rád.



Vy jste se teda houslím věnoval už od mala, takže jste měl nějaký talent nebo nadání. Samozřejmě máme lidi s hudebním sluchem a lidi bez hudebního sluchu. Dá se nějakým způsobem vybudovat v člověku taková láska k hudebnímu nástroji, aby miloval ten hudební nástroj a dělal hudbu s láskou?

Když člověk má hudební sluch, tak to zjistí velmi jednoduše, třeba to odhalí učitel z hudební školy, když tam přijdete v pěti-šesti letech. Pak už je samozřejmě otázka, kdo vás vede. Je moc důležitý, aby člověk měl štěstí na pedagoga, který má trpělivost, a který ví o čem to je, protože naučit se zlozvyky na housle je jednoduché a trvá strašně dlouho, než se to napraví atd. Pro člověka, který nemá hudební sluch, hrát na smyčcový hudební nástroj je složité, protože si tu intonaci nenajde, protože my nemáme pražce, to není kytara, takže bez pražců jste odkázáni jenom na ty uši, a pak taky na ten hmat, protože když cvičíte pravidelně, tak ten hmat máte v ruce. Takže víte, že když hrajete na housle, musíte ty prsty držet takhle a takhle. Já třeba velmi doporučuji dětem, které nemají takový hudební sluch, a kteří chtějí být profesionální hráči, což není taky účelem, každý přece nemůže být profesionální hráč, tak aby si zvolili třeba takový hudební nástroj, který pomůže tomu sluchu, což je třeba klavír, kde jde spíš o úhoz. Tam už je ta intonace daná, tam je to podle toho, jak to ten ladič naladí. Kytara je taky velmi dobrý nástroj

na ty základy, protože tam máte pražce, podle kterých se můžete orientovat a jak říká můj kamarád, pro kluky je to úplně ideální nástroj v době dospívání, protože holky na to letěj (to se mi strašně líbí tohlencto). Dále jsem několikrát říkal, že zobcové flétny, stojí za to zkusit. Prostě všechny věci, kde ty věci se roděj sami a dají se snadno ovládnout. Housle jsou na úvod těžkej nástroj, protože musíte zesynchronizovat dva odlišné pohyby a ještě se naučit je tak, aby jste mohli hrát na housle celej život. Já jsem si vlastně uvědomil, že nejcennější je to, aby si člověk nezničil páteř a třeba neskončil ve čtyřiceti nebo pětatřiceti. Mně je padesát osm, já to nemusím tajit a jsem rád, že na ty housle můžu pořád hrát, protože mně to nesmírně baví a rád na to dělám různé projekty, dokonce i různé žánry. Pro mě ten nástroj je lék, to je v podstatě povinný doping pro člověka, který tu muziku má rád. A tím, že se nástroji zabývám i jako mezinárodní soudní znalec, tak je to něco, co mě fascinuje celý život. Tato skříňka, která je důmyslně vybudovaná a potažená čtyřmi strunami, hraje tak že bez ozvučení může hrát v sále pro pět-šest tisíc lidí. To je něco fascinujícího, obzvlášť když zjistíte, že tu skříňku zhotovil v tomhle modelu už někdy na počátku 18. století Antonio Stradivary a do teďka to nikdo nepřekonal. To mě chytlo hodně. Mám na ten nástroj díky tomu ucelený pohled, takže mě zajímá nejen nástroj, na který se hraje, ale zajímá mě také, jak vypadá uvnitř, jak je zkonstruovaný, jak je starý, protože u houslí, to není jako kytara, u houslí dvě stě-tři sta let nehraje žádnou roli, když jsou v pořádku tak můžou hrát. My vlastně nevíme, jak dlouho ty housle vydrží, protože i na ty nejstarší se pořád ještě hraje... Je to kouzelná skříňka a fascinuje mě celý život.



Vy jste tady vyjmenoval spoustu hudebních nástrojů. Zkoušel jste hrát i na něco jiného než na housle? Například na kytaru?

Tak já jsem měl ve škole v podstatě dané mít obligátní nebo vedlejší nástroj, což pro nás byl v drtivé většině klavír. To je dost důležité, protože člověk si tím pádem je schopen nějaké věci přehrát a doprovodit se. Zjistí si, jak ta harmonie funguje a kam to vede. Je to jako docela dobrá

umět hrát klavír. Je pravda, že já už na něm takřka necvičím, protože na to nemám čas, ale jsou chvíle, kdy si na něm rád zahraju a v tu chvíli zjistím, že jakmile na něm necvičím, tak samozřejmě ty prsty nefungují až tak, jak bych si přál. Ale to povědomí mám a umím si takové ty základní věci zahrát. V poslední době si také rád zahraji na violu, což už přeci jenom je náročnější. Ony vypadají trochu jako housle, ale ten hmat je úplně jiný, máte jinak nataženou ruku, máte to v jiném úhlu a najednou zjistíte, že se k viole musíte chovat s tím smyčcem úplně jinak, byť ten princip tahu smyčcem je stejný, ale musíte přeci jenom k tomu nástroji přistupovat ne třeba tak razantně, ale spíš naopak dělat jiný tah, aby ty silnější struny na viole se krásně rozezněly. Osobně se mi viola moc líbí, byť jsem člověk, který sbírá vtipy o violistech, které se tradují už od počátku 20. století. Violu opravdu miluju, protože je to nádherný nástroj.

Mohl byste nám říct nějaký vtip o violistech?

Vynechám úplně ty morbidní, ty jsou opravdu neuvěřitelné. Takový ten základní vtip je, jaký je rozdíl mezi houslema a violou? A odpověď je – viola déle hoří. To je takový ten klasický český vtip. Potom jsou takové ty typy vtipů... Jak se řekne německy viola? Dieselgeige....

To jsou takové ty slušné. Do těch ostatních bych se radši nepouštěl. To jsem až zíral, kam až můžou tyhle vtipy zajít... Mám jich tři sta, tak Vám pak neveřejně nějaké řeknu.

To jsem nevěřil, že o viole může být tři sta vtipů, to je velmi zajímavé...

Je, protože viola v dobách počátku dvacátého století byla takovým nástrojem... Když se řeklo, jemu to tolik nejde, dáme ho na violu... Ta doba je dávno pryč. Dneska ti violisti musí umět úplně všechno a neexistuje, aby hráli hůř než houslisti. Ale od té doby se ty vtipy tradují. Z mého pohledu je to milé a je to legrace.

Pokračování rozhovoru přístě...



Prostě život 5. část

„Já nevím, přijde mi to moc brzo. Hlavně má po dlouhé době dobrou náladu a já mu ji tím nechci zkazit,” řekla jsem a provinile si hleděla na špičky nohou.

„Takže, co chceš jako dělat?” Položila další otázku.

„Nevím,” pokrčila jsem zoufale rameny a sedla si na postel. *„Nevím, co mám dělat.”*

„Já tě chápu, ale jednou mu to stejně budeš muset říct. A ty víš, že preferuju formu: náplast rychle strhnout,” pokusila se mi pomoci. Nevím, jestli mi to pomohlo, ale alespoň jsem měla jeden návrh, co dělat.

Vypovídala jsem ji tedy ke dveřím, kde jsem jí, po pečlivém zkontrolování prostoru, dala polibek na rozloučenou a vrátila jsem se zpět k Matymu.

Hrozně si chtěl povídat, ale já nějak neměla moc náladu, tak jsem moc neposlouchala. Přesto jsem se dozvěděla, že pan Kovář i s Filípem už jsou doma a paní Kovářová se prý určitě uzdraví. Alespoň nějaké dobré zprávy.

Stalo se, že večere, která vyřešila problém předchozí, rozproudila problém další. Jak to jen říct Matymu? Jako říkal, že všichni budou v pořádku, ale i tak se s ním teď nemůžu rozejít. To by nešlo.

V neděli ráno mě vzbudil zvonek. Koukla jsem se na hodiny, ale bylo teprve osm ráno. Oblékla jsem si župan a cestou mrmlala něco o tom, že tahat lidi z postele v tuto nekřesťanskou hodinu by mělo být zakázaný.

Otevřela jsem dveře, ale než jsem stihla jakkoli zareagovat, někdo se mi přilepil na rty. Když jsem ho odstrčila, uviděla jsem Barču.

„Co tady sakra děláš?” Zeptala jsem se a koukala na ni, jak na zjevení.

„Přišla jsem tě navštívit. Už jsem tě totiž dlouho neviděla,” zasmála se a skousla si ret. *„Pozveš mě dovnitř?”*

„Jo jasně,” usmála jsem se a odstoupila ode dveří. Když vešla dovnitř a já zavřela dveře okamžitě mě začala znovu líbat. *„Bože... Myslela jsem, že už to bez tebe nevydržím.”*

„Vždyť jsi mě viděla naposled včera,” zasmála jsem se.

„Jo.. Aale to bylo včera,” připomněla mi a opět políbila. Tento polibek jsem už ničím nepřerušovala a plně jsem jej oplácěla. Moje ruce se jí zapletly do vlasů a ona mě chytla za boky a přitáhla si mě blíž k sobě.

Po velmi vášnivém sexu jsme obě ležely u mě v posteli překryté peřinou.

„Jak to mám říct Matymu, že chci být s tebou a ne s ním. Když mu to řeknu, bude si myslet, že jsem ho celou dobu podváděla a když mu to neřeknu, nebudu mít klid,“ přemýšlela jsem nahlas a doufala jsem, že mi Barča nějak pomůže.

„Řekla bych, že to můžeš rozjet jako běh na dlouhou trať, ale přiznejme si to... Nechci se o tebe dělit,“ políbila mě na krk a usmála se na mě. *„Jsi totiž k sežrání“.*

Usmála jsem se na ni a pohladila ji ve vlasech. Asi jsem se do ní stihla zamilovat během těch dvou dní, ale co už.

„Musím s tím pohnout. A taky bych to měla říct našim. Ti mě asi vyhodí z baráku, takže celý můj život se hroutí,“ povzdechla jsem si.

„Tak ještěže máš záchrannou síť,“ dostala jsem další polibek, tentokrát na pusu.

„Jak to myslíš?“ Zeptala jsem se jí nechápavě a natočila hlavu na stranu.

„Máš přece mě,“ usmále se, zkousla si ret a vyvýšila se nade mě. *„Můžeš jít bydlet ke mně. Matyášovi bych to taky klidně řekla, ale to ty mě asi nenecháš.“*

„To máš pravdu... Nenechám.“

Ještě několik chvil bylo ticho. Potom jsem uslyšela klíče v zámku, což mohli být jediné naší. Nijak jsme nespěchaly, protože o našem kamarádství věděli, tudíž jsme se jen oblékly.

Další týden probíhal následovně. V pondělí jsme šla s Matym na kafe, které probíhalo podobně jako jeho poslední návštěva u nás. V úterý jsem byla s Barčou „učit se v knihovně“, samozřejmě jsme ale byly u ní doma a provozovaly různé aktivity.

Ve středu jsem byla doma s rodinou. Přemýšlela jsem, že bych jim to řekla, ale nakonec jsem to vzdala. Ve čtvrtek se mi neozvali ani jeden. Nebudu lhát, bála jsem se, že se zabili navzájem.

A konečně tu byl pátek. Myslela jsem si, že jej strávím v poklidu s jedním z nich, bohužel to nevyšlo. Jedna moje kamarádka totiž u sebe doma pořádala párty, na kterou jsem byla pozvaná s možností vzít jednoho člověka s sebou. Barču pozvala taky, a proto jsem s sebou vzala Matyho.

Bydlela v obřím domě, který se nacházel skoro za městem. Byl v odlehlé oblasti, takže rušení nočního klidu nikomu vadit nemohlo a zároveň dostatečně blízko na to, abychom se sešli všichni. K domu patřil i bazén a zahrada snad stejně velká jako dům.

Začalo se v osm hodin. Abychom tam nebyli jako první, přišli jsme raději v půl deváté, kdy párty už byla v plném proudu. Maty slíbil, že mi donese něco na pití a zmizel. Tohoto momentu využila Barča.

Celý večer byl skvělý a nikdy bych nečekala, že by se něco mohlo zvrtnout. Bylo něco kolem půlnoci, když jsem se rozhodla, že se půjdu podívat po Matym, jelikož jsem ho od asi půl desáté neviděla. Vyšla jsem ven na zahradu, kde byl postavený malý altánek. Rozhodla jsem se, že si jej prohlédnu.

Zvenku byl celý porostlý břečťanem, takže nebylo vidět dovnitř. Šla jsem tedy dovnitř.

To co jsem uviděla se mi vůbec nelíbilo a vhrklo mi to slzy do očí. Ani jsem nehlesla a odešla jsem zpět do domu. Našla jsem si tam klidné místo a brečela jsem. Vlastně ani nevím proč, ale hrozně mi to vadilo. Jak jsem nad tím tak přemýšlela, ulevilo se mi.

Zazvonil mi telefon. Na displeji se objevila Barčina fotka. Nejprve jsem si otřela slzy a přestala jsem vzlykat, potom jsem hovor přijala. „Ahoj.“

„Ahoj, zlato, kde jsi? Nikde tě nevidím?“ Ozvalo se z telefonu.

„Jsem nahoře ve druhém patře.“

„A co tam děláš?“ Zeptala se mě.

„Nebudeš mi věřit, ale brečím, kvůli něčemu, co jsem vlastně celou dobu chtěla.“

„Tomu nerozumím,“ řekla po chvíli, *„ale jdu za tebou.“* Típla hovor a za chvíli jsem uslyšela kroky. Otevřela jsem dveře, aby věděla, kde jsem. Vešla dovnitř a uviděla mě sedět na vaně.

„Vysvětlíš mi, co se stalo?“ Dřepla si ke mně a pohladila mě po tváři.

„Já jsem se byla projít na zahradu a tam je takový altánek, který je z venku zarostlý. Šla jsem se podívat dovnitř, ale uviděla jsem tam Matyho, jak se s někým líbe,“ odmlčela jsem se na chvíli a koukla se na ni.

„To je ale vlastně dobře, ne?“ Koukla se na mě a stiskla mi ruce.

„Právě, vlastně jakože jo, ale hrozně mě to mrzí. Já-já vím, že jsem se s ním chtěla rozejít a že jsem ho podvedla první, ale i tak...“

Začala mě hladit po vlasech, jelikož jsem se znova rozplakala. Sedla si vedle mě a konejšila mě. *„Tak ho najdeme a promluvíme si s ním hned, ne?“*

Vyděšeně jsem se na ni podívala, ale nedala mi šanci odporovat. Zvedla se i se mnou a táhla mě dolů a rovnou na zahradu, rovnou k altánku.

Zůstala jsem stát na místě, ale Barča šla dál. Kontrolovala, jestli tam jsou nebo ne. Začala se usmívat a zamávala na mě, abych šla k ní. S veškerým sebezapřením jsem šla za ní. Nakoukla jsem dovnitř, abych viděla, jestli tam někdo je. Byli tam a opět se líbali.

Barča mě chytila za ruku a dotáhla mě dovnitř. Nahlas si odkašlala. Ti dva se na nás podívali. Maty od ní okamžitě odskočil a šel ke mně. *„Alex, můžu to vysvětlit, já... Ona se na mě vrhla a nemohl jsem se bránit.“*

„Maty, mě tvoje výmluvy nezajímají, viděla jsem tě tu už před půl hodinou,“ odmlčela jsem se a otřela jsem si slzu, která mi stekla po tváři. Barča mě v ten moment chytila za ruku a pohladila mě po zádech. *„Chci ti říct, že jsem to s tebou chtěla ukončit, ale bála jsem se, že by ti to kvůli rodině ublížilo, teď už se nebojím,“* oznámila jsem mu a koukla jsem na Barču.

„Aby ses ale necítil špatně, podvedla jsem tě první,“ řekla jsem mu, políbila svou již přítelkyni a spolu s ní jsem odešla pryč. Neohlédla jsem se.

„Zvládla jsi to,“ usmála se na mě a znovu mě políbila.

„Teď už můžeme být spolu,“ usmála jsem se na ni a šly jsme zpět na párty. Bylo co slavit.

Konec...

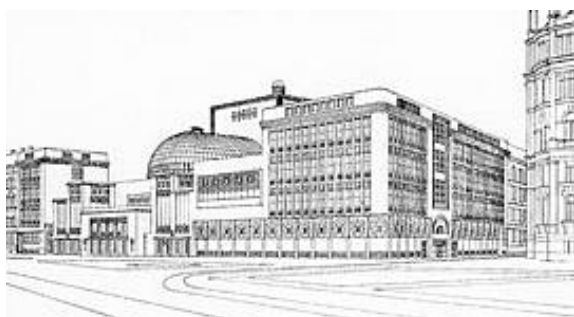


1. část

Půlstoletí příprav a hledání

Historii brněnského Janáčkovského divadla netvoří jen projekt a realizace dnešní stavby z přelomu padesátých a šedesátých let. Předcházelo jim totiž půlstoleté hledání architektonické podoby českého divadelního stánku, proměňující se během doby vlivem měnících se stylových, provozních, kulturních i politických požadavků. Mezi léty 1910–1958 se uskutečnilo celkem sedm architektonických soutěží, jichž se zúčastnilo více než půldruhého sta projektantů, často prvořadých architektů z Čech a Moravy, jejichž počet ještě rozšiřují jména významných expertů a členů soutěžních jury. Uvést lze aspoň Bohuslava Fuchse, Josefa Gočára, Vlastislava Hofmana, Josefa Chochola, Pavla Janáka, Jana Kotěru, Emila Králíka, Otakara Novotného, Oldřicha Starého, Jana Víška a další.

Návrh ze soutěže, 1910



Návrh ze soutěže, 1907



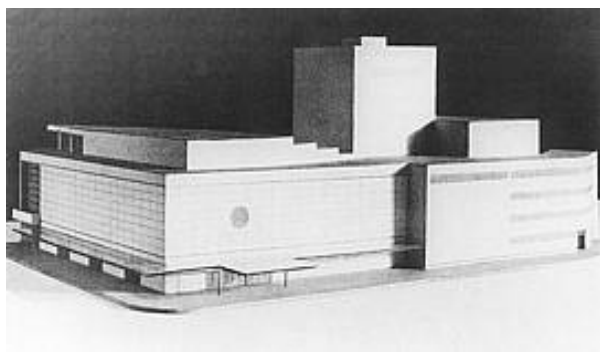
Úsilí o novou divadelní budovu spadalo do počátku století a bylo řízeno Družstvem pro postavení Českého národního divadla v Brně, založeným už v roce 1881. Potřebu českého divadelního stánku řešilo již dříve koupí (1883) a přestavbou starého objektu (1884) na nároží Žerotínova náměstí a Veveří ulice, který se však záhy ukázal jako málo vyhovující provizorium, takže nutnost novostavby se stala brzy aktuální. Bylo nakonec rozhodnuto stavět na místě dosavadního divadla, i když se uvažovalo o celé řadě dalších stavenišť.

Válečné události a změněné podmínky po vzniku samostatného československého státu oddálily celou záležitost o více jak dvacet let. Záměr výstavby nového divadla v Brně byl oživen až v polovině třicátých let. V roce 1936 vypsal Družstvo veřejnou architektonickou soutěž. Staveniště zůstalo, avšak zásadním způsobem se změnily představy o charakteru divadla, které mělo být tentokrát demokratickou scénou pro nejširší veřejnost, divadlem pro činohru,

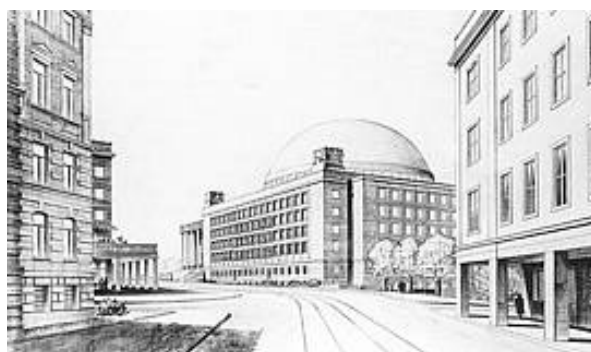
operetu i operu, stavbou bez vnějšího patosu a monumentality. Rok 1956 vyplnila architektonická soutěž, v jejímž prvním veřejném neanonymním kole zvítězil návrh kolektivu Jana Víška, Viléma Zavřela a Libuše Žáčkové-Pokorové. V. Zavřel spolupracoval na projektu divadla s J. Víškem již od roku 1936. Titíž autoři byli nejvýše oceněni i v druhém, vyzývacím kole soutěže. Projektanti situovali budovu už na nové stavenišťe v sadech na Kolišti. Poválečná architektonická soutěž získala primát v počtu účastníků prvního kola – 56, na druhé straně ale znamenala po architektonické, ideové a provozní stránce ve srovnání s předválečnou soutěží značný krok nazpátek. Odehrála se totiž na samém sklonku období tzv. socialistického realismu a vyhodnocována byla už v době, kdy byla tato romanticky dekorativní architektura politicky odmítnuta. Zatímco se v brněnském prostředí architektura socialistického realismu prosadila zcela okrajově a v umírněné podobě, doznal tento styl v některých soutěžních návrzích divadla až extrémních poloh. Víškův klasicismus se pohyboval v uměřených mezích, avšak návrhy L. Laciny představovaly přímo bombastickou parafrází starověkých chrámů či mauzoleí.

Půlstoletou historii architektonických soutěží na nové divadlo v Brně uzavřela vyzvaná vnitropodniková soutěž Stavoprojektu v roce 1958. Vyzněla opět ve prospěch kolektivu J. Víška, přestože Vladimír Palla, Viktor Rudiš a Miroslav Spurný, architekti nastupující generace, kteří soutěžili už před dvěma léty, předložili návrh, naznačující novou cestu domácí architektury, jak ji zahájil československý pavilon na Světové výstavě EXPO 58 v Bruselu.

Návrh ze soutěže, 1937



Návrh ze soutěže, 1956



Budova a její umělecká výzdoba

Projekčními pracemi na Janáčkově divadle byl v roce 1958 pověřen nově zřízený ateliér Stavoprojektu Brno za vedení architekta Otakara Oplatka. Hlavním inženýrem projektu byl jmenován Vilém Zavřel. V ateliéru pracovala rovněž Libuše Žáčková-Pokorová, přičemž Jan Víšek působil jako externí expert. Zanedlouho se však se svými spolupracovníky rozešel a do ateliéru byli povoláni architekti Ivan Ruller a Boleslav Písařík. Po úvodním projektu z roku 1958 zpracoval tento kolektiv do konce roku 1963 definitivní verzi architektonického a stavebního řešení. V. Zavřel s L. Žáčkovou-Pokorovou navrhli interiéry divadelního sálu a jeviště, I. Ruller

interiéry společenské a B. Písařík provozní části. V lednu 1960 započala příprava staveniště a následně vlastní stavba, dokončená v červenci 1965.

Provoz divadla byl slavnostně zahájen 2. října 1965 operou Leoše Janáčka Příhody Lišky Bystroušky. Náklady na realizaci dosáhly téměř 100 milionů Kčs. Obestavěný prostor představuje dvojnásobek objemu Mahenova divadla. Současně s budovou byla provedena i úprava okolí, zejména předprostor s vodní nádrží a fontánou, terasy a osázení zelení.

Průčelí divadla



Foyer divadla



Divadlo opery a baletu bylo pojato komplexním způsobem, aby zahrnovalo všechny potřebné umělecké, společenské a technické provozy. Osu jevištní části tvoří jeviště s točnou, na něž navazují zadní a dvě boční jeviště. Kromě zkušeben pro orchestr, sólisty, pěvecký sbor a balet jsou tu šatny, malírny, dílny, sklady a další příslušenství. Společenskou část tvoří hlediště pro 1383 diváků, koncipované jako stupňovitý amfiteátr s věncem lóží. Obklopují je ve třech patrech společenské prostory, vzájemně provozně a opticky propojené. V prvním suterénu pod vestibulem se nacházejí restaurace, kavárna a klub umělců. Hlavní nosnou konstrukci tvoří železobetonový monolitický skelet s výplňovým zdivem. Hlediště, hrací a zkušební jeviště jsou zastropeny ocelovými příhradovými nebo plnostěnnými vazníky. Na povrchy exteriérů a interiérů byly použity přírodní a technické materiály, zejména kámen, dřevo, ocel, sklo a hliník. Na obklady a dlažby byly vybrány liberecká žula, šluknovský černý syenit, bulharský mušlovitý vápenec, z ušlechtilých dřev leštěný iránský jilm a turecký ořech. Okenní stěny tvoří nosná ocelová konstrukce a hliníkové rámy.

Architektonická a urbanistická koncepce výsledného díla vycházela ze soutěží padesátých let, zčásti se uplatnil i vliv Víškovy práce z předválečného období. V průběhu zpracovávání úvodního a prováděcího projektu doznala stylová a dispoziční stránka divadla řadu příznivých korektur. Za všechny lze uvést alespoň vylehčení těžkých hmot skleněnými stěnami a sjednocení původně oddělených společenských částí v jeden prostorový celek, kde světlem

a střízlivou barevností vyrovnal I. Ruller určitou nejednotnost detailů. Vstupní a společenské partie patří k architektonicky nejzdařilejším stránkám divadla.

Poplatnost době vzniku je nejvíce zřejmá v nadsazené reprezentativnosti budovy, naplňující tehdejší představu velké operní scény národního významu, která paradoxně konzervovala ideje z doby před první i druhou světovou válkou, ačkoli pominuly někdejší kulturní a národnostní pohnutky. Tomu odpovídá i symetrická kompozice a celkový klasicizující ráz, jehož zárodky obsahovaly už předválečné funkcionalistické projekty. Architekturu divadla postupně dotvořila výrazná výzdoba, jejíž těžiště bylo přeneseno na exteriér. Vincenc Makovský vypracoval třetinový model sousoší Aloise a Viléma Mrštíkových, jehož definitivní podobu nad vstupem do technické části divadla provedl roku 1964 Stanislav Hanzík s částečným uplatněním vlastního pojetí. Po levém boku hlavního průčelí byl v roce 1975 instalován bronzový pomník Leoše Janáčka od Stanislava Hanzla. Balkony hlavního průčelí doplnily parapety z tepaného měděného plechu od Evy Zoubkové-Kmentové a Olbrama Zoubka, který byl také autorem kamenné skulptury moravské orlice u schodiště. Z interiérové výzdoby představuje nejvýznamnější dílo gobelín s motivem lišky Bystroušky od Aloise Fišárka, umístěný ve vestibulu. Na osu vstupního prostoru byla instalována busta Leoše Janáčka od Miloše Axmana. V oknech na podestách obou bočních schodišť realizovali Stanislav Libenský a Jaroslava Brychtová výplně z barevného hutního skla. Čelní stěnu klubu umělců dekorovali Ida a Vladislav Vaculkovi keramickým reliéfem. Výtvarná výzdoba prozrazuje obdobnou rozpornost jako architektura budovy. Zatímco práce manželů Zoubkových a Vaculkových a vitráže S. Libenského a J. Brychtové mají moderní pojetí, figurální plastiky dokládají různou úroveň tradičně pojímaného pomníkového umění.

Převzato ze stránek ndbrno



Strach ze zubaře – jak ho překonat?

Ahoj všichni,

doufám, že jste si přes Vánoce a svátky odpočinuli :) Tak na nic nečekejte a přečtěte si můj nový článek. Pro tento díl jsem zvolila téma, které není mezi lidmi velice oblíbené, ale doufám, že se z článku poučíte a uvědomíte si, že v tom nejste sami :)

Každý z nás se něčeho bojí. Strach však nevyvolávají jen život ohrožující okolnosti. Je pravděpodobné, že častým zdrojem fobií jsou naši rodiče a zkušenost, kterou vidíme u jiných, od malička se totiž učíme pozorováním. Ale jak strach z běžných činností překonat? Zubař je pro velkou spoustu lidí nevídaným tématem.

Jak překonat strach ze zubaře

Z návštěvy u stomatologa má velmi nepříjemné pocity až 75 % populace a až 15 % lidí trpí opravdovou fobií, která jim nedovoluje lékaře navštívit. Většina oslovených lékařů se shoduje, že se zubařského ošetření více obávají muži než ženy.

Obavy zmírní i pečlivě proškolený personál, vysvětlí vám, co vás čeká a nastíní možná řešení vašeho problému. Používání kvalitních a spolehlivých prostředků lokální anestezie je samozřejmostí, takže samotný zákrok téměř nebolí. Ovšem vyplatí se každý problém řešit včas a ošetřovat nepříliš poškozené zuby, které ještě nebolí, aby byl účinek anestetik dostatečně silný.

Výběr zubaře – zásadní je důvěra

Jedním z nejdůležitějších kritérií je důvěra ve vybraného lékaře. Ptejte se kolegů, přátel či známých a nechte si poradit a doporučit zubaře, se kterým má vaše okolí dobré zkušenosti. Případně si lékaře sami vytipujte a předem mu oznamte své dlouholeté obavy. Už při prvním ošetření a kontrole stavu chrupu se dá rozpoznat, zda bude mít zubař trpělivost, je empatický a dokáže pro vás vytvořit tak uspokojující prostředí, aby se strach ze zubařského ošetření neprohluboval, ale postupem času spíše ztrácel.

Některé ambulance vám navrhnou i podporující řešení strachu ze zubních zákroků, a to pomocí například homeopatie.

Strach ze zubařských zákroků – nejste v tom sami!

I samotní zubaři ví, že se jich většina lidí bojí. *"Lidé mají mylnou představu, že každý zákrok je nepříjemný a bolí",* říká stomatolog Miroslav Novotný. Většinou za to může jedna špatná zkušenost, případně se opakující zákroky nešetrného lékaře, a to nejen vlastní, našemu vědomí stačí vyslechnout si příběhy jiných.



Strach ze zubaře překonáváme od nejmenších dětí

Přístup k nejmenším dětem je v dnešní době podstatně jiný než dříve. Malému dítěti nelze vysvětlit, proč je zákrok nutný, proto se musí odvést pozornost, například novou hračkou.

Ideální je, když přijde rodič na své vlastní ošetření společně s dítětem, které si jen vyzkouší zubařské křeslo, prozkoumá lékařské předměty, zoubky se podaří jen málo prohlédnout, spíš je to o vzájemném otůkávání a poznávání nového prostředí.

S dětmi musí být každé lékařské vyšetření hra, vyžaduje to více času i trpělivosti. V žádném případě nesmí dát lékař najevo hněv či zlobu z neposlušnosti dítěte. V tu chvíli může vzniknout blok, který může být první vroubkem strachu, který nás provází do dospělosti.

Mějte se krásně Vaše zatím nadšená :)



Bzenec v roce 1805 trpěl při napoleonských válkách z obou stran, i když se u něj neodehrála žádná krvavá bitva. Táhla přes něj vojska obou stran a ke každé mělo město vyživovací povinnost. Jak píše organizátoři v historickém popisu, nejprve přitáhl francouzský oddíl v počtu čtyř set mužů. Stejně velká byla pak výprava Rakušanů jen několik dnů poté. Pak ještě následovaly další menší oddíly. Po bitvě u Slavkova pak vojska táhla zpět, a opět přes Bzenec.

Ve dnech od 15. do 17. 11. se ve Bzenci konaly každoroční Svatomartinské slavnosti. Tato událost byla již tradičně doprovázena přehlídkou a bitevní ukázkou napoleonských vojsk. Vojáci zde byli ubytováni v místní sokolovně hned vedle hospody, kam se mohli chodit najíst. My jsme letos prozíravě přijeli už v pátek večer, abychom se mohli pohodlně ubytovat, než bude sokolovna přeplněná. Pak jsme vyrazili na ochutnávku vzorků vín po sklípkách po celém městě. My jsme měli vstupenku o něco levnější. Byla ale velká zima, a jelikož jsem na sobě měla spoustu vrstev a pelerína se sukní jsou docela těžké, obešli jsme jen nejbližší sklípky.



Co se týče průběhu akce, nejprve se vojáci v sobotu od 14:00 předvedli v průvodu a na přehlídce na náměstí. Pak se přesunuli před zámek, kde se odehrála bojová ukáзка. Jde o tradiční akci, která připomíná, že s obdobím sv. Martina je ve Bzenci spojeno více událostí než jen pití mladého vína. Ani to ale nechybělo. Ochutnávka Svatomartinských vín byla na programu hned po bitvě ve sklepech pod sokolovnou. Všichni uniformovaní měli možnost ochutnat několik vzorků vína zdarma. Tímto gestem nám město vyjádřilo svůj vděk za účast.





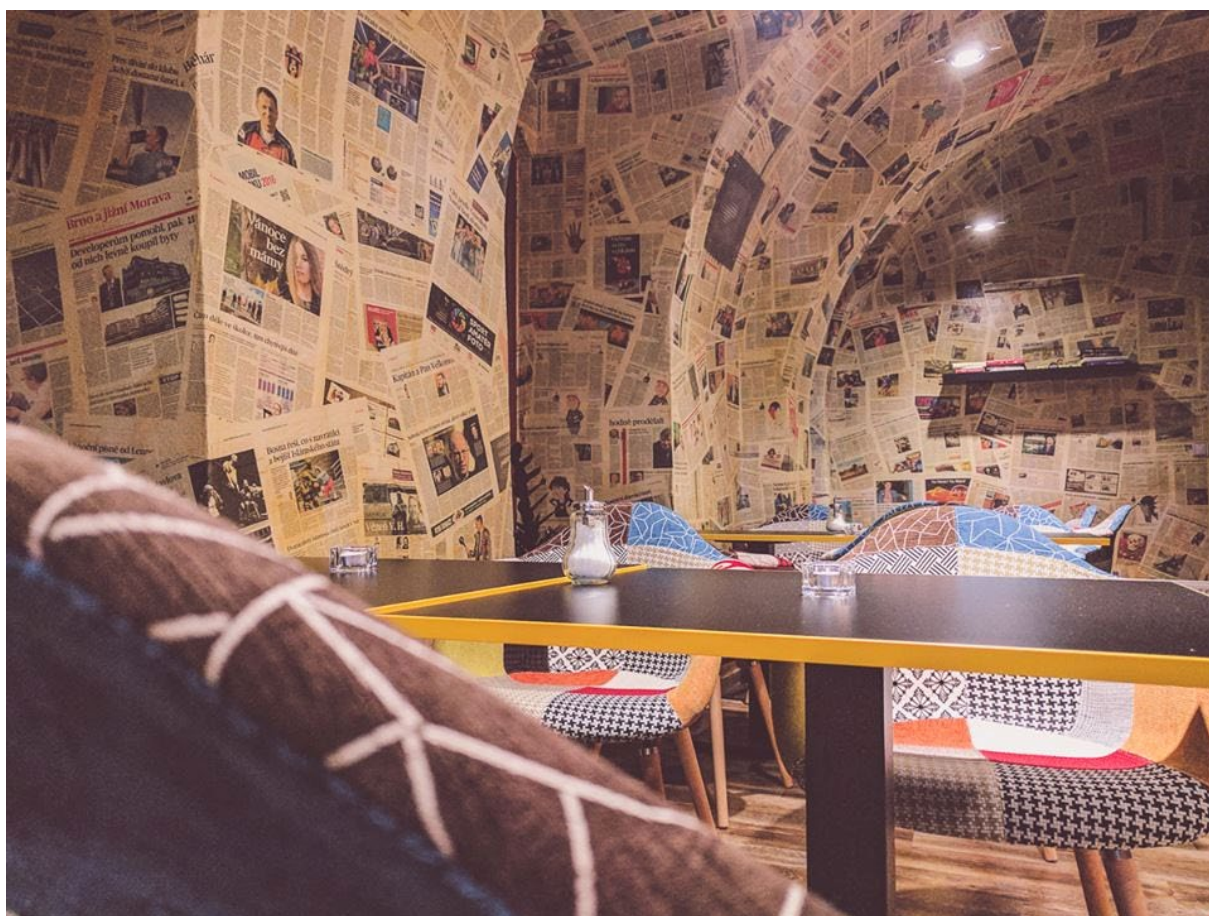
Utopia

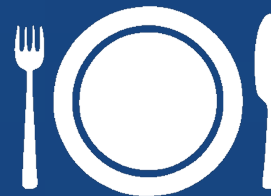
Máte chuť na dobrý čaj, pobavit se s kamarády, zahrát nějaké hry nebo jen tak relaxovat. Pak bude Utopia to pravé místo. Utopia je zřejmě jedna z nejprosáklejších čajoven tady v Brně. Svoji nabídkou čajů a vodních dýmek jsou bezkonkurenční. Ovšem vždycky se něco najde. Utopia se nachází v prostorech bývalého kina, takže má velké prostory, proto se občas stává, že čekáte déle na obsluhu. Ale i přesto si myslím, že se návštěva vyplatí. Utopii najdete na Malinovského náměstí.



Café Localité

Tuto útulnou kavárničku najdete ve dvoře na ulici Jánská kousek od náměstí Svobody. Večer s rozsvícenými světýlky dýchne přímořskou atmosférou. Obsluha je tu rychlá a ochotná. Velkým bonusem jsou domácí zákusky a velmi dobrá káva. Je zde i venkovní posezení. Ovšem kavárna vyniká svým interiérem. Však uvidíte samy.





Knedlík ve vajíčku

½ houskového knedlíku

5 vajíček

sůl

pepř

olej

Houskový knedlík si nakrájíme na kostičky cca o velikosti 1,5x1,5 cm. Na pánvi si rozehejme olej. Dáme knedlík na pánev a budeme smažit kostičky ze všech stran. Mezitím si do hrnku rozklepneme vajíčka, rozmícháme a přidáme sůl a pepř. Až budou kostičky do zlatova osmažené, nalijeme vajíčka a začneme míchat, aby se nám nepřipálila. Pak už jen vypnout sporák, ochutnat a může se podávat.



Krémová česnečka

2 lžíce másla
Jednu malou cibuli
8 stroužků česneku
400 ml mléka
300 ml vývaru
150 ml smetany ke šlehání
Sůl
Pepř
Bazalka
Krutony
Parmazán
1 větší brambora

Do hrnce si dáme rozehrát máslo. Nakrájíme si cibuli na drobno a přidáme do hrnce a osmažíme. Oloupeme si 4 stroužky česneku a nakrájíme na plátky. Nakrájené plátky vhodíme do hrnce. Pozor, aby Vám česnek nezhořkl, může se smažit jen chvíli. Vhodíme na malé kousky nakrájenou bramboru. A poté zalijeme mlékem a vývarem, doporučuji spíše kuřecí. Osolte, opepřete, uvařte bramboru doměkka a přidejte prolisované zbylé stroužky česneku. Rozmixujte a zjemněte smetanou a přiveďte k varu. Zdobit můžete parmazánem a krutony.





K tomuto sportu jsem se dostala asi ve čtvrté třídě, když jsme s naší školou navštívili jednu mysliveckou akci pro děti. Zde jsem si poprvé zkusila střílet ze vzduchovky a zaujalo mě to natolik, že jsem se tomu chtěla věnovat dál. Později jsem se o tento sport a o myslivectví začala zajímat více. Hledala jsem u nás ve městě, jestli tady je nějaký kroužek s tímto zaměřením. A tak jsem začala navštěvovat myslivecký kroužek. Do kterého nás chodilo asi deset dětí.

Zde jsme se naučili spoustu znalostí jak o přírodě, tak i o samotné střelbě ze vzduchovky a bezpečnostních pokynů, které jsme museli dodržovat. Přírodu jsme vždy chránili a pomáhali zvířátkům v přežití v zimním období. Měnili jsme seno v krmelcích, dodávali zrní a sůl na pití pro zvířátka. V zimě jsme chodili zdobit zvířátkům stromček. O střílení a zbraních jako například puška, vzduchovka a dalších používaných v myslivectví, jsme se dozvěděli hodně, například jaké náboje se používají do vzduchovky a jaké do pušky.



A teď krátké představení takové vzduchovky. Vzduchovka funguje na principu stlačeného vzduchu. Nejčastější náboje na soutěžích jsou diabolky (při lovu jsou to broky). Vzduchovka má pojistku a kohoutek. Vzduchovku můžete vlastnit až od 18 let a se silou vyšší 16 J jsou dostupné pouze na zbrojní pas. Nikdy jsem však nechtěla ubližovat zvířátkům, a tak jsem radši zůstala u terčů a prázdných plechovek.

Každý rok byla jedna velká soutěž jménem Zlatá srnčí trofej. Této soutěži se účastnil jak náš kroužek, tak i kroužek z Jehnic, ve kterém bylo asi dvacet dětí. Soutěž se konala buď u nás anebo v Jehnicích. Každá soutěž se skládala ze dvou částí. Z části vědomostní a střelecké. Vědomostní část byla rozdělena do tří celků. První část byla poznávání zvířat, druhá byla poznávání zvuků zvířat, což bylo někdy překvapující. No slyšeli jste někdy zvuk lišky? Je to teda pecka, u ní se každý válel smíchy a třetí byla část testová. Tato část mi obvykle šla

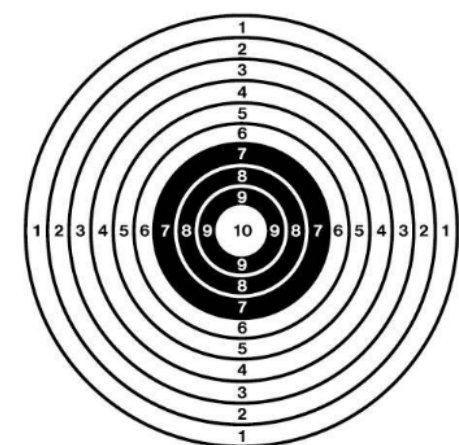
ale byli zde i záludné otázky. Test měl vždy čtyři oboustranné stránky a bylo na něj cca. jedna hodina.

A teď přejdeme na část střeleckou. Vzduchovku nám zde vždy půjčovali. Střílelo se na vzdálenost cca. pěti metrů. Střel jsme měli celkem pět. Po zakončení soutěže bylo vyhodnocení, kde vítězové dostali medaile a věcné ceny. Ti, kteří nevyhráli, dostali cenu útěchy, což byly většinou nějaké bonbony nebo nějaké přívěšky atd. Tento sport jsem dělala pět let, velmi mě bavil a také zajímal, ale bohužel jsem ho nechala kvůli škole a konci našeho kroužku. Ale kdykoli je nějaká příležitost ráda si zastřílím.

Myslivost

Je to vztah myslivce s přírodou a zvěří. Myslivost není lovectví! Je to jen jeho součástí, například lov přemnožených zvířat, škodné atd. Myslivci mají své zvyky a tradice, které velmi striktně dodržují, za jejich porušení bývají sankce (většinou kamarádské). Myslivecké tradice se mění v průběhu věků – jako je například troubení, oděv atd.

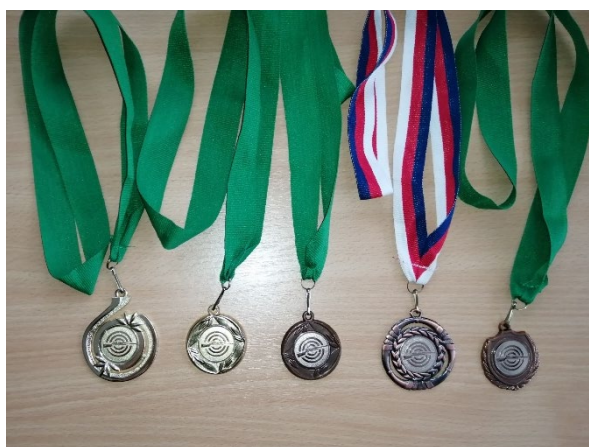
Myslivcovou povinností je ctít a ochraňovat přírodu a zvěř v ní žijící. Tyto znalosti se předávají na mladé myslivce.



Moje úspěchy

Ve střelbě jsem dosáhla dvou zlatých medailí a tří bronzových, ale stříbrnou medaili jsem nikdy nezískala, i když jsem byla jen malý kousek od výhry, ale porazil mě jeden kluk o jeden bod.

Ve znalostech jsem získala dvě bronzové a jednu stříbrnou medaili.





TICHÝ SVĚT

Nasloucháme neslyšícím

Je společnost, která od roku 2006 propojuje svět slyšících a neslyšících. Zástupkyně společnosti nám přišly přednášet a seznámit nás s možnostmi komunikace neslyšících lidí.

Jako první se nám představily a hned ze začátku si každý z nás vyzkoušel odezírat ze rtů, prstovou abecedu a tichou poštu pomocí znakového jazyku.



Poté nám ukázaly všechny způsoby, jak mohou neslyšící komunikovat a ke každému nám řekli možnosti využití:

- Písemný záznam mluvené řeči
- Mluvení
- Odezírání
- Prstová abeceda
- Znaková čeština
- Český znakový jazyk

Nakonec k nám promluvila i neslyšící přednášející a shrnula nám její příběh, její možnosti a pomůcky. Obzvláště zajímavý byl předmět zvaný kochleární implantát, který jí z části dokáže nahradit sluch.

Přednáška byla velice zajímavá a určitě si z toho každý alespoň něco odnesl, minimálně to, že si budeme více vážit sluchu.



Exkurze do centrální sterilizace

Autoři: Žáci 1A

Ve středu 4. 12. 2019 jsme se se třídou 1A vydali do fakultní nemocnice Bohunice na oddělení centrální sterilizace. Byl to pro nás obrovský zážitek a zároveň přínosná školní akce. Věci jsme se nemuseli učit pouze z výkladu učitele, ale viděli jsme i protilehlou stránku. Dozvěděli jsme se spoustu informací a jak je sterilizace důležitá. V bohunické nemocnici je největší oddělení na sterilizaci, které sterilizuje věci svých oddělení, ale také ostatních menších klinik. Součástí prohlídky byla také sterilizace lůžek. Exkurze se nám moc líbila a doufáme, že se ještě někam podíváme.



Dne 4. 12. 2019 jsme se s paní učitelkami Hartmanovou a Živnou vydali do FN Bohunice v Brně, konkrétně na oddělení centrální sterilizace. Exkurze se uskutečnila v rámci hodin ošetřovatelství. Nejprve nás zavedli do šatny, kde jsme si odložili věci a přezuli do papučí. Pak jsme se oblékli do plášťů a rozdělili na dvě poloviny. Naše polovina byla doprovázena paní učitelkou Živnou a paní z nemocnice, která nás po oddělení provedla a poskytla nám přednášku. Nejprve jsme se podívali na oddělení sterilizace lůžek a ložního prádla, které se nacházelo v přízemí. Upřímně se mi tohle oddělení moc nelíbilo. Ne že by bylo ve špatném stavu, ale nedokázala bych si představit pracovat tam dvanácti hodinové směny.

Poté jsem se šli podívat o patro výš, kde probíhala sterilizace operačních nástrojů a dalších pomůcek. Před vstupem na oddělení jsme si museli nasadit čepice, pod které jsme si schovali všechny vlasy. Bylo zajímavé vidět sestry při práci. Z nemocnice jsme pak přešli do Campusu, a pak jsme se vrátili do školy. Exkurze se mi líbila, bylo dobré konečně vidět něco na vlastní oči a ne o tom jen číst v učebnicích. Chtěla bych na exkurze jezdit častěji.

Jsem velice vděčná za možnost náhledu na tuto obtížnou práci. Paní, která nás provázela, byla velice příjemná a lidé byli velmi pracovití. Při náhledu v praxi člověku všechno lépe zapadá dohromady. Určitě by bylo dobré naplánovat víc těchto naučných exkurzí.



Na centrální sterilizaci se mi líbilo. Hlavní sestra nám to pěkně profesionálně vysvětlila. Byla to zajímavá zkušenost, ale nezaujala mě natolik, abych tam po škole pracovala.

Exkurze do této nemocnice byla velmi zajímavá. Hodně jsem se toho dozvěděla a viděla to, co člověk normálně neuvidí. Všichni tam vykonávají náročnou práci. Moc se mi to líbilo.

Tato exkurze mi přišla velice poučná. Dozvěděla jsem se věci, o kterých jsem ani nevěděla. Zaměstnanci vykonávají velice náročnou práci. Jsem ráda, že jsem měla možnost se podívat do míst, kde bych se normálně nedostala.

Bylo to velmi zajímavé. Obdivovala jsem hlavně mycí stroje, když jsme se dívali, jak pracují. Paní, co nás provázela, byla moc milá a přátelská, ale v budoucnu bych takovou práci asi dělat nechtěla. Více zajímavé pro mě bylo čištění lůžek.

Exkurze se mi líbila. Byla poučná a víme aspoň něco více. Aspoň jsme to viděli v praxi a ne jen z vyprávění. Mohlo by být více takových exkurzí.



Bylo to velice zajímavé, moc mě to bavilo. Ale moje cesta vede asi někam jinam. Strašně mě to zdravotnictví baví. Moc se těším na praxe. Doufám, že se dostanu ve zdravotnictví co nejdále.

Na exkurzi něco zajímavého bylo, ale víc mě zaujaly ty chodby dole. Bylo to dobré, ale nechtěla bych každý den od 6:00 do 17:00 nebo kolik přesně říkali, dělat to stejné. Časem by mě to lezlo na nervy. Exkurzi ale hodnotím kladně!

Exkurze mi přišla zajímavá, dozvěděla jsem se nové věci a myslím, že byla vážně poučná.

Bylo to hodně zajímavé. Dozvěděla jsem se hodně nových věcí. Paní sestra byla příjemná a milá.

V rámci exkurze jsme se byli podívat na centrální sterilizaci ve Fakultní nemocnici v Bohunicích. Paní průvodkyně nám ukázala například, kde se sterilizují lůžka a různé nástroje. Viděli jsme spoustu přístrojů sloužících ke sterilizaci, jak se balí sterilizované chirurgické nástroje nebo jak se vůbec zachází s čistým a špinavým prádlem. Tato exkurze pro mě byla

určitě velmi přínosná, a to především kvůli tomu, že informace, které tam zazněly, budou užitečné v praxi.

Exkurze se mi moc líbila. Určitě mi pomohla si zapamatovat více o dezinfekci a sterilizaci. Ale taky se mi líbilo, že jsme mohli vidět, kde bychom mohli jednou pracovat, kdyby nám práce sestry nevyhovovala, nebo jsme jí nezvládali.

Velmi zajímavá exkurze, ale kdyby se mi naskytla možnost tam pracovat, tak bych jí asi odmítla. Bylo super to vidět v praxi a ne jen v učebnici. Vrchní sestra, která nás provázela, byla velmi milá a ostatní personál také.

Byli jsme na exkurzi na centrální sterilizaci. Je to určitě zajímavá práce, bylo to jiné, než když pouze posloucháme v hodinách, co se tam děje. Vrchní sestra byla velmi milá a snažila se nám vše srozumitelně vysvětlit. Podle mě je to určitě náročná práce, protože tam mají dvanácti hodinové směny. Asi bych to nikdy nemohla dělat.

Během exkurze do centrální sterilizace v nemocnici Bohunice jsem se toho hodně naučil. Viděli jsme spoustu zajímavých věcí, které se nám všem líbily. Také mně tato exkurze pomohla při písemce z ošetřovatelství, protože jsem si vzpomněl na tuto exkurzi.

Na oddělení sterilizace se mi líbilo a jsem ráda, že jsem mohla vidět sterilizaci v praxi a ne jen v učebnici. Viděli jsme, jak to na oddělení vypadalo a paní která nás provázela, nám všechno dopodrobna vysvětlila a pověděla nám, jak to na oddělení probíhá.

Na sterilizaci se mi líbilo. Je to velmi zajímavá práce, ale nikdy v životě bych to nedělal. Bylo dobré, že jsme to viděli i reálně. Vrchní sestra, co nás prováděla, byla příjemná a všechno nám dobře vysvětlila.

Exkurze byla velmi zajímavá a určitě nám toho hodně dala. Staniční sestra nám to všechno srozumitelně vysvětlila a hodně nám toho ukázala.

Exkurze na centrální sterilizaci byla informačně přínosná. Díky ní si pamatuji hodně věcí ze sterilizace. Určitě ji doporučuji příštím generacím.

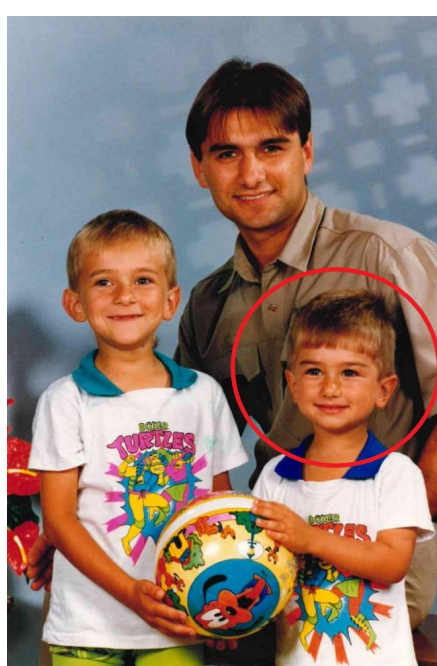
Bylo to velice inspirující, dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Inspirovalo to i mámu, když jsem jí o tom vyprávěla. Rozhodla se i udělat si kurz. Moc se mi tahle exkurze líbila. Lépe si tak pamatuji sterilizaci a dezinfekce. Nejvíce se mi líbilo, že nám vše sestra vysvětlovala a ukazovala a jak to vypadá a probíhá v praxi.





V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Ing. Bc. Kristinu Hartmanovou (33).







Letošní novoroční oslavy byly pro brněnské strážníky pracovně **velmi náročné**. Nejméně posledních pět let nepřinesl přelom roku tolik potíží v ulicích jako letos.

Oznámení o silně opilých lidech prověřovaly hlídky městské policie **přibližně padesátkrát**. Zhruba v pětině případů si vyžádaly příjezd sanitky záchranné služby, u podnapilých osob hlídky asistovaly i revizorům dopravního podniku nebo zdravotnickému personálu. Ve většině případů nebyli účastníci oslav natolik společensky unavení, aby nedokázali sami dojít domů. Některá další volání se nepotvrdila. Třeba muž, který v Bohunicích lezl v trávě po čtyřech, nebyl zmožený alkoholem, ale hledal svůj ztracený mobilní telefon.

V Tuřanech strážníci v jednu hodinu ráno dopadli jednadvacetiletého muže podezřelého z **rozbití přístřešku** u autobusové zastávky. Čtyři svědci tvrdili, že prokopl skleněnou tabuli. Mladík ovšem odmítal spolupracovat, urážel strážníky a navzdory opakovaným zákonným výzvám se pokoušel odejít. Museli proto použít donucovací prostředky a kvůli přetrvávající agresivitě ho i spoutat. Očividně opilý muž se tak stal jedním z těch, kteří přečkali zbytek noci na záchranné stanici. Po vystřízlivění ho čeká předvolání ke správnímu orgánu pro podezření z majetkového přestupku a neuposlechnutí výzvy úřední osoby.



Čtyři hlídky městské policie se tou dobou ve Starém Lískovci zapojily do pátrání po osobách, které údajně pyrotechnikou **vysklily novinový stánek** a odnesly si z něj několik věcí. Strážníkům se podařilo získat popis podezřelých a vyhledat dva muže, kteří by případně mohli

příspěť k objasnění činu. Hlídky následně případ předaly k došetření státní policii a na místě jí asistovaly až do dvou hodin ráno.

Na **pískání v uších, zhoršený sluch a podrážděnou pokožku** si kolem čtvrt na dvě ráno stěžovala strážníkům jednadvacetiletá žena a její tři přátelé. Bezprostředně poté, co prý požádala o odchod z bytu dva nevhodně se chovající hosty, ozvala se údajně z přízemního okna otevřeného do ulice silná rána, která rozmetala umístěnou dekoraci a poškodila parapet. Z odhození pyrotechniky směrem do místnosti podezřívala právě vykázané mladíky. Žena měla strach také o zdravotní stav několika domácích zvířat a strážníci jí doporučili, aby s nimi zamířila na veterinární vyšetření. Na ulici před domem v centru Brna zastavili dva mladé muže ve věku dvaceti a třiaadvaceti let. Mladší z nich se pokusil nepozorovaně odhodit petardu, která vypadala stejně jako zbytky pyrotechniky v bytě. Událost strážníci předávají správnému orgánu, který ji může na základě budoucích zjištění překvalifikovat na podezření z trestného činu.





Kde jste se narodil a kde momentálně žijete?

Narodil jsem se v Brně a od té doby tu žiji.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působil předtím?

Prvním rokem, je to moje první angažmá na státní škole, jinak doučuji ve vzdělávacím atelieru AMOS.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Animátor sportovních aktivit na FSPS a Anglický jazyk a literatura na FF.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Učím pouze tělocvik.

Co máte na naší škole rád?

Vzhledem k délce mého působení jsem se zatím nestihl příliš rozkoukat, ale zatím jsem mile překvapen nadšením žáků.

Co byste na škole naopak změnil?

Byl bych rád za větší tělocvičnu.

Vzpomenete si jaký jste byl student? Měl jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování?, Jestli ano, tak za co?

Asi jsem nikdy nebyl nijak výrazný raubíř. Akorát jsem nesnášel psaní do sešitu, takže jsem často jen poslouchal výklad, což někteří učitelé nenesli příliš dobře.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Se skoro dospělými lidmi, jako jsou žáci na naší škole, by se snad už mělo dát vše vyřešit slovně a bez násilí.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažil jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Zatím jsem s rodiči nekomunikoval jinak než přes Edookit, takže ne.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Bronislav Sobotka, přivedl mne na dráhu angličtináře.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mne pracovat s lidmi a budit v nich zájem k oboru, trochu mne mrzí finanční podhodnocení a názor širší společnosti na důležitost našeho povolání.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Na žádné jsem ještě nebyl, takže nemůžu soudit.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Mám rád všechny třídy, ale velmi dobře se mi pracuje s 1. L. Dal bych jim na Edookitu palec nahoru, kdybych věděl, jak se to dělá.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Celý kabinet tělocviku je super, víc lidí jsem zatím nestihl poznat.

Chtěl jste být učitelem už od dětství? Pokud ne, proč jste se stal učitelem?

Asi hlavně kvůli skautingu, ve kterém jsem jako vedoucí několik let působil. Tam jsem zjistil, že mne baví vzdělávat lidi, a proto bylo učitelství poměrně jasná volba.

Máte nějaký životní vzor?

Žádný specifický vzor asi nemám, prostě se snažím žít tak, abych se na sebe mohl podívat do zrcadla.

Jaké máte rád seriály a filmy?

Skoro cokoli od Christophera Nolana, Hajaja Miyazakiho a Quentina Tarantina. Ze seriálů například Hell on Wheels, Rick & Morty a Trigun.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Poslouchám lecos, ale poslední dobou hlavně modern jazz/jazz fusion, delta blues a stoner rock. Z těchto žánrů jsou moji oblíbení interpreti například Herbie Hancock, R. L. Burnside a Shotgun Sawyer.

Jaké čtete knihy?

Ty, co mne baví. Většinou hlavně sci-fi a fantasy.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Rád hraju počítačové hry a na kytaru. Ze sportů provozuji hlavně bouldering a horolezectví, frisbee ultimate a ufo bal.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Nejsem moc vybíravý a ani jedno nejoblíbenější jídlo nejsem schopen vybrat. Nejsem moc fanda vnitřností.

Co dělá takový učitel, když má dva měsíce prázdnin?

Cestuje a vydělává na cestování.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Rok cestovat, a pak se uvidí. Nikdy jsem nebyl moc dobrý v plánování dopředu.

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Jak už jsem říkal, moje praxe není příliš dlouhá, takže jsem zatím žádné vtipné historky nestihl nashromáždit.





program na měsíc _____
01/2020

Brrr, to je zima. Hurá do Polárky!

04	so	Tančírna	věk 2+	MALÁ SCÉNA	14.30 a 16.00
06	po	Co šeptají stromy?	věk 0+	MALÁ SCÉNA	9.30 a 11.00
07	út	Co šeptají stromy?	věk 0+	MALÁ SCÉNA	9.30 a 11.00
08	st	Co šeptají stromy?	věk 0+	MALÁ SCÉNA	14.00 a 15.30
11	so	František z kaštanu, Anežka ze slunečnic	věk 3+	MALÁ SCÉNA	10.30 a 15.30
12	ne	Dramaturgický workshop	věk 5+ a 10+	WORKSHOP	10.00
		Podzimní sonáta	věk 13+	HOST	19.30
14	út	Ve jménu republiky	věk 13+	ZA POLÁRKOU NEKONEČNO	17.30
16	čt	Jak děti zachránily motýly	věk 3+	MALÁ SCÉNA	17.30
18	so	Vinnetou	věk 6+		10.30
25	so	Kulhavý šermíř	věk 11+	PREMIÉRA	17.30
28	út	Kulhavý šermíř	věk 11+		17.30
30	čt	Za vysvědčení Polárku		AKCE	17.30

→ V dopoledních hodinách hrajeme pro školy a školky.
Celý program najdete na našem webu. Změna programu vyhrazena.

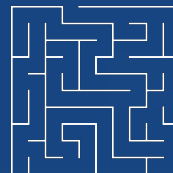
Divadlo pro děti a mládež; Tučkova 34, Brno
www.divadlopolarka.cz, rezervace vstupenek +420 770 142 638





Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺



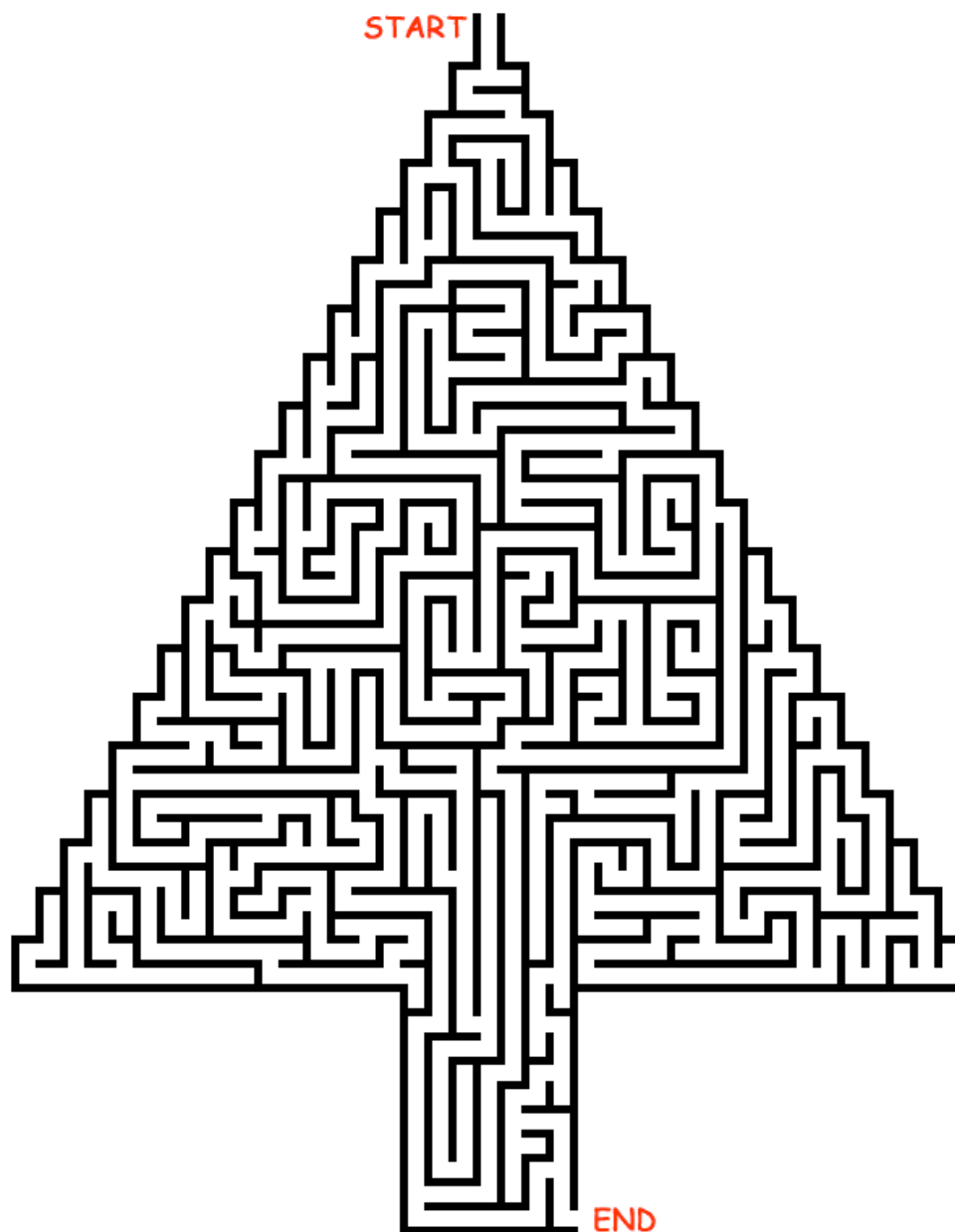


Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

9	3	4	2	7	1	5	8	6
1	7	5	9	6	8	2	3	4
2	8	6	3	4	5	9	1	7
7	9	3	5	2	6	8	4	1
5	6	1	4	8	7	3	9	2
8	4	2	1	3	9	6	7	5
3	1	8	7	5	2	4	6	9
4	5	9	6	1	3	7	2	8
6	2	7	8	9	4	1	5	3

Zadání rébusu č. 1

Najdi cestu skrz vánoční stromeček!



Zadání rébusu č. 2

Doplň chybející číslo:

1, 2, 5, 10, 17, 26, ?



Mezinárodní nekuřácký den

Mezinárodní nekuřácký den se připisuje vždy na 3. čtvrtek v listopadu. Nekuřácký den by měl být osvětou pro kuřáky, že nejen sami sobě kazí zdraví, ale výpary z cigaret poškozují zdraví i nekuřáků tzv. pasivních kuřáků, kteří trpí mnohdy víc jak kuřáci. V tento den se pořádá celá řada akcí upozorňujících na tuto problematiku. Společnost se na kouření často dívá jako na ošklivý zlovyk, lékaři však vědí, že závislost na nikotinu je nemoc, která stejně jako všechny nemoci potřebuje léčbu.

Dne 21. 11. 2019 se na naší škole konal MND. Akce byla pořádána hlavně pro žáky všech prvních ročníků. Celý den byl pečlivě naplánovaný a na organizaci se podíleli nejen pedagogové, ale také žáci vyšších ročníků, Barbora Ryšavá, 3 B, Pavel Bistrý, Jakub Sedlák, Jiří Syneř, Lucie Slaninová, 4 B a Jakub Kříž, 4L.

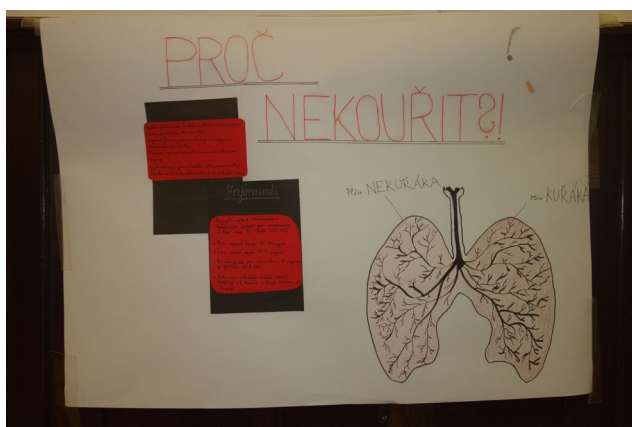
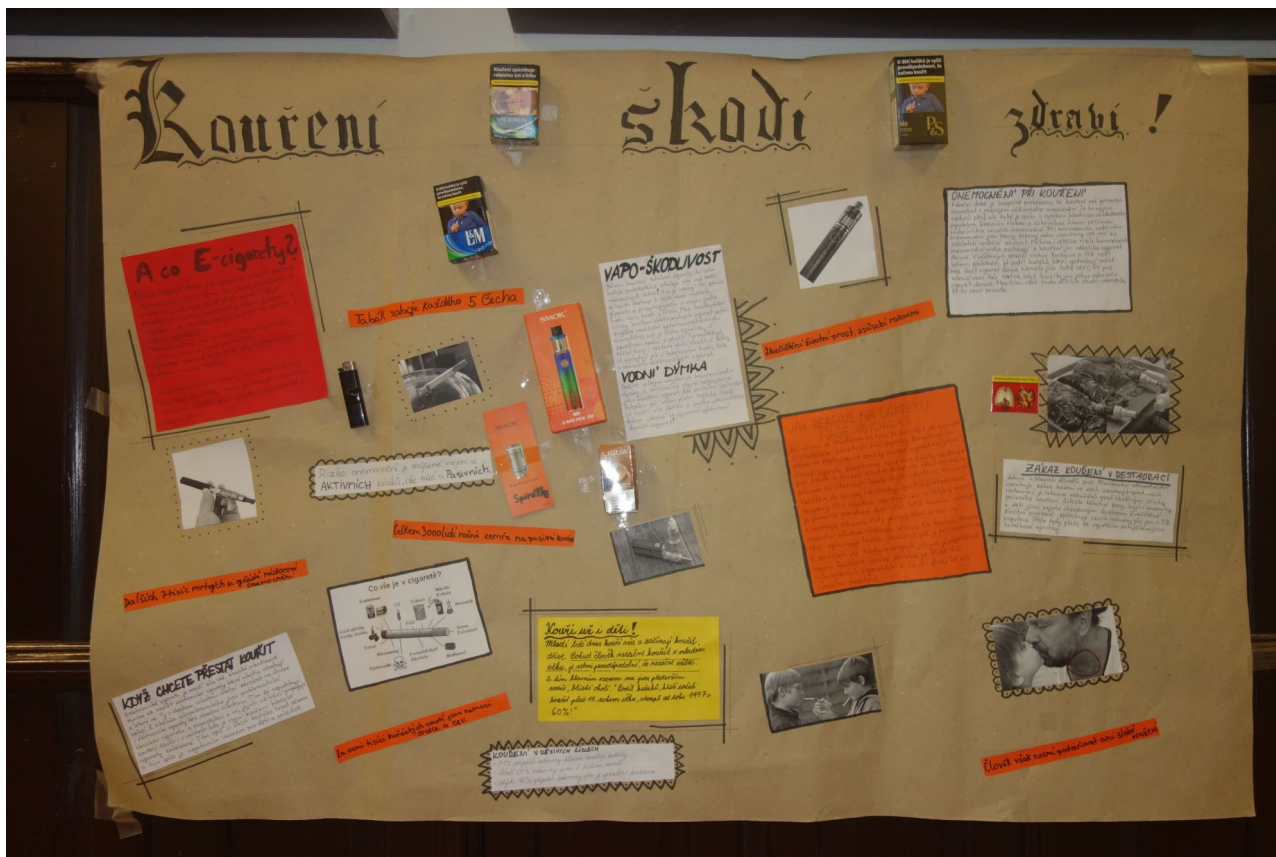
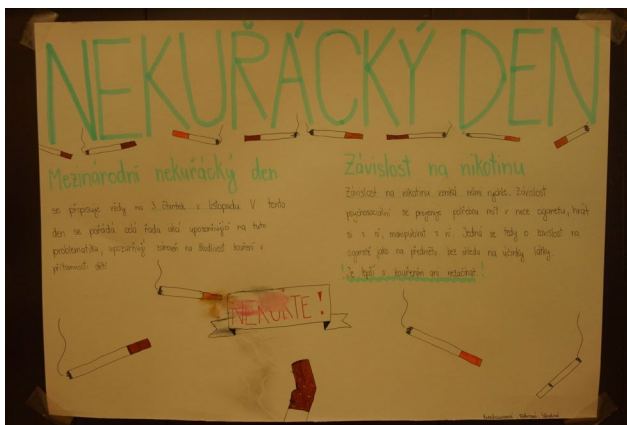
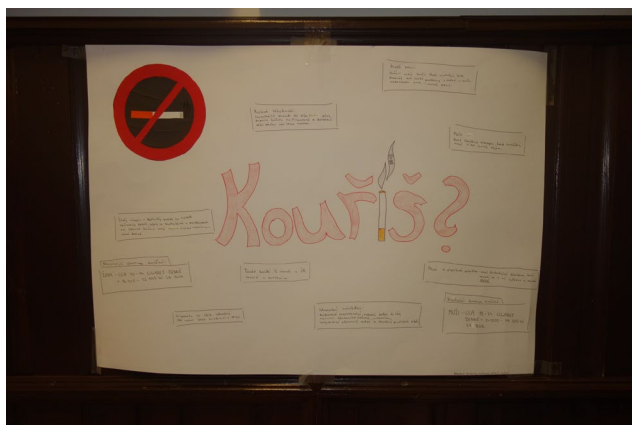
Byl připravený kruhový trénink a step test v tělocvičně, v učebně Psychologie si žáci zacvičili jógu a zrelaxovali svá těla i duše. Vyzkoušeli jsme je také v AZ kvízu (problematika kouření), kde soutěžili dvě družstva mezi sebou, a ještě žáci hodnotili vlastní tvorbu cigaretových krabiček. Navštívily nás také zdravotní sestry z Plicního oddělení Baťovy nemocnice ve Zlíně s přednáškou na téma „Prevence a škodlivost kouření“. Na konci přednášky si žáci změřili množství oxidu uhelnatého ve vydechovaném vzduchu. Jakub Kříž zaujal přednáškou „Vliv kouření na lidský organismus“. V přízemí školy byly pro žáky k dispozici dva rotopedy. Žáci prvních ročníků jeli „Kilometry pro zdraví“. 1.A ujela celkem 17 300 m, žáci 1.L 15 100 m, žáci 1.C 16 900 m, 1.S 14 600 m a 1.D 11 400 m. V prvním patře byla k dispozici tabule, kde nekuřáci psali vzkazy kuřákům, nafukování balonků a žáci si vyzkoušeli také sílu svého výdechu, když posouvali florbalový balonek po vyznačené trase. Škola byla vyzdobena plakáty žáků na téma kouření, které tvořili v hodinách Výchovy ke zdraví. Navštívily nás také pracovnice Magistrátu města Brna z Projektu „Brno – Zdravé město“ a poskytly informace žákům o škodlivosti pasivního kouření. Na konec celého dne, a po zvládnutí všech aktivit, byli žáci odměněni malou sladkostí.

Děkuji všem, pedagogům i žákům za tento úspěšný, aktivně prožitý den.

(Mgr. Romana Hanušová)







Více fotek – <https://www.szs-jaselska.cz/30-let-od-sametove-revoluce-2/>

Best in english

Dne 29. 11. 2019 se 18 studentů naší školy zúčastnilo mezinárodní online soutěže ve znalosti anglického jazyka s názvem Best in English.

Během 60minutového testu měli žáci prokázat znalosti slovní zásoby, gramatiky a porozumění na úrovni B2-C1.

Test byl rozdělen na 3 části. První dvě části s názvem Use of English byly zaměřené na gramatické jevy. Studenti doplňovali časy, frázová slovesa a vybírali správná slovíčka z nabízených možností. V rámci úkolu Reading bylo nutno zodpovědět otázky na porozumění textu ve dvou článcích. Posledním úkolem bylo poslechnout si tři anglická videa z YouTube a vybrat, či zapsat správné odpovědi k otázkám.

Test byl zkouškou nejen znalosti angličtiny, ale především koncentrace, kdy během jediné hodiny studenti přečetli 10 stran textu, vyplnili k nim 15 stran cvičení a poslechli si 12 minut anglických rozhovorů, k nimž vyplňovali dalších 7 stran odpovědí.

Letošního 9. ročníku se zúčastnilo 16 462 studentů, ze 624 škol z 25 zemí světa. Naši žáci si vedli v obrovské konkurenci studentů středních škol výborně a 8 se jich umístilo v konkurenci studentů z gymnázií a lyceí v první polovině. Nejlepšího výsledku dosáhli žáci Michal Tučník s výsledkem 1768. místo a Aneta Fialová, Jindřich Šipka, Patricie Čajková, Aiza Nazir a Klára Valtošová, kteří se umístili mezi 4000 nejlepších studentů angličtiny na světě.

Děkujeme všem studentům, kteří se soutěže zúčastnili za zájem a za reprezentaci naší školy a těšíme se samozřejmě na další ročník.



(Mgr. Jana Příbylová)

Další fotky – <https://www.szs-jaselska.cz/best-in-english/>

Návštěva Mikuláše a čertů v Domovu pro seniory Nopova

Dne 2. 12. 2019 navštívily studentky 2. S domov pro seniory Nopova v Židenicích. Studentky si pro seniory připravily krásné kostýmy čertic a andělů, aby tím probudily dávný příběh o svatém Mikuláši, který pomáhal chudým a potřebným. Ve spolupráci s výtvarnou dílnou ASK klientům předaly adventní výzdobu a andílky. Samostatně si pro klienty nachystaly práníčka k Vánocům a nakoupily bonbóny, které jim na společném posezení předaly. Společně si s klienty zazpívaly vánoční koledy, což pomohlo k navození vánoční atmosféry a rozzářilo úsměvem nejednoho klienta.





(Mgr. Eva Matějková, Ph.D.)

„Charitativní bazárek“

Dne 5. 12. 2019 se na naší Střední zdravotnické škole Jaselská, příspěvková organizace konala akce studijního oboru sociální činnost s názvem „Charitativní bazárek“.



Cílem této události bylo zužitkovat věci, které do bazárku věnovali žáci a pedagogové naší školy a eliminovat tak nadměrné vyhazování věcí a množství odpadků. Shromáždilo se oblečení, knihy, šperky, hrníčky, hračky, dekorace a ozdoby nebo vánoční věnce, přání a mnoho dalších kreativních děl žáků i pedagogů. Zakoupením takové věci za symbolickou částku mohl navíc každý vykonat dobrý skutek. Výtěžek z celé akce poputuje na handicapované děti z centra Kociánka v Brně, se kterými naše škola dlouhodobě spolupracuje jako s pracovištěm, kam dochází naši žáci na praxi nebo v rámci dobrovolnictví.

Celková částka, která se vybrala je 6000 Kč a bude předána 13. 12. 2019.

(Bc. Hana Kaštan)







Více fotek – <https://www.szs-jaselska.cz/charitativni-bazarek-3/>

Středoškolská soutěž Aerobic Master Class

Dne 5. 12. 2019 se družstvo dívek ze SZŠ Jaselská zúčastnilo Středoškolské soutěže Aerobic Master Class.

Soutěž měla, jako každý rok, velmi vysokou úroveň. Zúčastnilo se velké množství závodnic z brněnských škol. Děvčata ze SZŠ Jaselská v soutěži výborně reprezentovala. BALÁŽOVÁ Klára a KORNHAUSEROVÁ Anna se v náročné soutěži probojovaly mezi 20 finalistek. Nejhodnotnější ocenění získala BALÁŽOVÁ Klára, která byla vyhodnocena s šesticí nejlepších závodnic na 4. místě. DĚVČATA GRATULUJEME!

Složení družstva:

1. BALÁŽOVÁ Klára 2.A
2. KORNHAUSEROVÁ Anna 1.A
3. KREMLAČKOVÁ Pavla 1.D

(Mgr. Iveta Vilímová)





ASOCIACE ŠKOLNÍCH SPORTOVNÍCH KLUBŮ ČESKÉ REPUBLIKY

ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ SOUTĚŽE



Aerobic Master Class

4. místo

Balažové Klára
SZŠ Jaselská

Brno 5.12.2019

J. Kuf

Obchodní akademie,
řední odborná škola knihovnická
a Vyšší odborná škola Brno,
příspěvková organizace
Kotlářská 9, 601 53 Brno



Více fotek – <https://www.szs-jaselska.cz/stredoskolska-soutez-aerobic-master-class/>

Prezentace MU

Dne 6. 12. 2019 se uskutečnila prezentace Masarykovy univerzity a byla určena žákům 4. ročníků naší školy. Žákům poskytla mnoho zajímavých a užitečných informací o MUNI, a to sice o jednotlivých fakultách, studijních programech, přijímacích zkouškách, studijních nrocích atd. Na závěr byl ponechán prostor pro případné otázky.



Návštěva Mikuláše, čerta a andělů ve škole

Dne 5. 12. 2019 naši školu tradičně navštívil Mikuláš s andělským a čertím doprovodem. Prošli třídy, aby zkontrolovali, jestli se studenti pilně učí a nezlobí. Nejhodnější třídám rozdali s láskou přichystané sladkosti od třídních skoromaminek či skorotatínek a zlobivci dostali po domluvě s Mikulášem také nadílku - domácí úkoly od přítomných vyučujících. Pak ale došlo na zpívání koled, které šlo letos všem třídám báječně. Takže Mikuláš vzkazuje: pokud si s ním budete chtít příští rok zase zazpívat a vánočně se naladit, rád se za Vámi opět zastaví :-)

(Mikuláš, čert a andělé)





Více fotek – <https://www.szs-jaselska.cz/navsteva-mikulase-certa-a-andelu-ve-skole/>

„Soutěž o nejlepší vánoční výzdobu třídy“

Dne 9. prosince 2019 proběhlo na naší škole hodnocení tříd v soutěži o nejlepší vánoční výzdobu. Třídy byly hodnoceny zástupci školního parlamentu (Kristina Hartmanová, Veronika Bartošková) i z řad žáků (Eva Květoňová, Veronika Hajdušková).

Třídy byly hodnoceny podle třech kritérií – celkový dojem, vánoční výzdoba třídy a kreativita, kdy se hodnotila nápaditost výzdoby ve třídě.

Na základě hodnocení jsme se jednoznačně shodli na výsledku. Na prvním místě se umístila třída oboru praktická sestra 1.A, učebna 51. Druhé místo obsadila třída sociální činnosti 3.S, učebna 26 a na třetím místě se umístila třída zdravotnického asistenta 3.C, učebna 54.

Umístěné třídy byly odměněny cenami, které byly předány paní ředitelkou PhDr. Zuzanou Číkovou ve Dvoraně školy (viz foto).

(Zástupci školního parlamentu)





„Dobrý skutek“

Od poloviny listopadu do poloviny prosince 2019 probíhala na naší škole akce s názvem „Dobrý skutek“.

Cílem této události byla sbírka trvanlivých potravin a oblečení pro lidi bez domova. Tato sbírka trvala do 12. prosince 2019 a poté byla předána Mgr. Petru Šimonovi, který pracuje jako vedoucí azylového domu pro lidi bez domova na ulici Bratislavská.

Tato akce se konala na naší škole podruhé a můžeme ji hodnotit jako úspěšnou (viz foto). Rádi bychom tuto sbírku zopakovali i v příštím školním roce.

Všem, kteří přispěli, patří velké poděkování, ať už to byli jednotlivci, skupiny, třídy, pedagogové nebo nepedagogičtí pracovníci.

(Zástupci školního parlamentu)



Den otevřených dveří

Dne 10. prosince 2019 proběhl „Den otevřených dveří“ na naší škole SZŠ Brno, Jaselská. V tento den byla škola plná budoucích lékařů, praktických sester a pracovníků pomáhajících profesí.

Zájemci o studium si mohli prohlédnout budovu školy, zejména velmi dobře vybavené odborné učebny, ve kterých si mohli nechat změřit tlak krve, puls nebo index tělesné hmotnosti. Dále i učebny pro výuku všeobecně vzdělávacích předmětů, učebnu chemie a fyziky, počítačové učebny a tělocvičnu s posilovnou. V neposlední řadě byla k nahlédnutí velmi dobře vybavená knihovna. Zájemci se dozvěděli spoustu informací o maturitních oborech čtyřletého denního studia, jako jsou praktická sestra, zdravotnické lyceum a sociální činnost. Příchozí se dozvěděli také o aktivitách školy, jakými jsou adaptační kurzy, lyžařské kurzy, zahraniční exkurze a stáže, účast na soutěžích v první pomoci, ošetřovatelství nebo psychologii. Děkuji všem, kteří se na této akci aktivně podíleli.

Další Den otevřených dveří na Střední zdravotnické škole Brno, Jaselská proběhne v úterý dne 21. ledna 2020 od 10 do 18 hodin.

(Mgr. Ondřej Otava)





Další fotky – <https://www.szs-jaselska.cz/uchazeci/den-otevrenych-dveri/>

Adventní Vídeň

Jak už se na naší škole stalo tradicí, i v letošním roce paní profesorka PaedDr. Ivana Laslová se svým týmem (Mgr. Jana Urbánková a Mgr. Věra Winklerová) zorganizovala tematický zájezd do Vídně. Protože zájemců bylo hodně, vypravily se nakonec na cestu dne 11. prosince v ranních hodinách dva autobusy. Ten druhý měly pod svým bedlivým dohledem Mgr. Martina Cahová, Mgr. Blanka Petříková a Mgr. et Bc. Jana Soudková.

Cestou Mgr. Winklerová žákům podrobně povykládala o historii památek, které uvidí. Nemohl chybět Schönbrunn, krásný zámek spojený se životem Sissi. Mluvila o Stephansdomu, Hofburgu i vyhlášené radnici. Při procházce si všichni památky mohli prohlédnout na vlastní oči.

Samozřejmě nesměla chybět návštěva vánočních trhů. Dobroty lákaly už z dálky, lákala i kluziště.

Jenže čas rychle ubíhal a přibývala zima. Čekání na autobusy se protáhlo... Ale všichni dojeli dobře, i když vymrzlí. Pro třídu 1C to byl zároveň první společný výlet na střední škole.

Adventní čas a Vídeň, co dodat? Tak příště, paní profesorky!

(Mgr. Věra Winklerová)





Další fotky – <https://www.szs-jaselska.cz/aktivity-skoly/zahranicni-vyjezdy/>

Soutěž o nejlepší placku

Dne 23. října 2019 byla na naší škole vyhlášena soutěž o nejlepší placku. Soutěž probíhala od 23. října 2019 do 20. listopadu 2019. Konkurence byla velká. Nakonec jsme se rozhodli, že nebude pouze jedna vítězná placka podle původního plánu, ale že vybereme tři nejlepší placky. Do užšího výběru se probojovaly placky, které vytvořili žáci, jak z oboru zdravotnického lycea, tak i z oboru praktická sestra. Vítěze volili zástupci školního parlamentu (Kristina Hartmanová, Veronika Bartošková), předseda školního parlamentu (Zdeněk Vráblík) a z řad učitelů Mgr. Jaroslav Mikyňa. S převahou zvítězil návrh Nikolý Ožvoldíkové z 2.L, na druhém místě se umístila žlutá placka se srdíčkem, kterou vytvořila žákyně z 1.C Sára Tomečková a na třetím místě se umístila žákyně ze třídy 1.D a to Kateřina Machátová. Vítězka se mohla těšit ze sladké odměny v podobě krásného dortu. Ostatní dvě místa byla také sladce odměněna. Ceny byly předány paní ředitelkou PhDr. Zuzanou Číkovou ve Dvoraně školy (viz foto).

Školní parlament děkuje všem, kteří se zúčastnili této akce a již se těšíme na příští vyhlášení soutěže o nejlepší návrhy na školní placku.

Vítězné placky



1. místo
Nikol Ožvoldíková 2L



2. místo
Sára Tomečková 1C



3. místo
Kateřina Machátová 1D





Zájezd do Vídně

Dne 11. prosince 2019 se žáci 2A a 4C zúčastnili tematického zájezdu do Vídně. Během jednodenního zájezdu si prohlédli pamětihodnosti Vídně a procvičili německou i anglickou konverzaci.

Žáci navštívili Hofburg, Stephan dom, Rathaus, Kertnerstrasse, Přírodovědné muzeum a botanickou zahradu s motýly ve Smmeterling haus v Hofburgu.

Protože jsme přijeli do Vídně v čase adventním, neunikly nám také vánoční trhy a krásně vyzdobené centrum Vídně. Vídeňské vánoční trhy přinášejí to nejlepší z tradičního i nového ve sváteční atmosféře a slibují jedinečnou kombinaci imperiální okázalosti a slavnostní dobré nálady: Nejlepšími příklady jsou trhy před zámkem Belvedere či kouzlo adventu na Radničním náměstí.

Neopomenuli jsme také Vánoční trh na náměstí Maria-Theresien-Platz mezi Umělecko-historickým a Přírodovědným muzeem, které pro studenty umožňovalo vstup zdarma. Vesnička s více než 60 stánky s originálními nápady na dárky a tradičními výrobky uměleckých řemesel lákala k prohlížení i nakupování.

Ve Vídni během dne vysvitlo sluníčko a počasí přálo turistům.

Žáci se chovali dle školního řádu, respektovali pokyny pedagogického dohledu a nedošlo k žádným přestupkům.

Účastníci i pedagogický dohled byli spokojeni. Tematický zájezd splnil předem dané cíle.



(Mgr. Dominika Babáková)

Centrum Kociánka

V pátek 13. 12. 2019 proběhla v Centru Kociánka exkurze třídy 1.S a při této příležitosti byl předán výtěžek z Dobročinného bazárku SZŠ Jaselské, p.o ve výši 6000 Kč. Třída, která za sociální činnost bazárků pořádala, měla tak možnost navštívit toto centrum. Centrum Kociánka prostřednictvím efektivních sociálních a zdravotních služeb poskytuje podporu při vzdělávání dětí i dospělých se zdravotním postižením, a tím posiluje jejich začlenění do společnosti. Posláním Centra Kociánka je zajistit, aby sociální služby fungovaly a rozvíjely se dle potřeb a přání těch, kteří je využívají. Prioritou je rozvoj sociální práce a multidisciplinární spolupráce. Podpora sociálního začleňování uživatelů a jejich odpovídající účast na společenském životě probíhá také ve spolupráci s Mateřskou a Základní školou pro tělesně postižené Brno a Střední škola F. D. Roosevelta pro tělesně postižené.



(Bc. Hana Kaštan)

Vánoční latka – soutěž ve skoku vysokém

Dne 18. 12. 2019 se konal na SZŠ Jaselská již tradiční 16. ročník Vánoční latky ve skoku vysokém. Účast na závodě byla jako každý rok velice hojná. Celkem se zúčastnilo 60 žáků (z toho 40 dívek a 20 chlapců) ze všech ročníků naší školy. Kategorii chlapců ovládl Daniel Poul (4S) s výborným výkonem 180 cm. Kategorii dívek vyhrála Silva Heldesová (4L) s neméně výborným výkonem 155 cm. Letošní ročník Vánoční latky měl opět vysokou úroveň a vánoční atmosféru. Latka se dá hodnotit velice kladně. Všichni soutěžící si zaslouží velkou pochvalu a uznání.

Výsledky skoku vysokého

Kategorie chlapců

- 1.místo: Daniel Poul (4S) – 180 cm
- 2.místo: Pavel Bistrý (4B) – 175 cm
- 3.místo: Tadeáš Lošťák (1A) – 170 cm

Kategorie dívek

- 1.místo: Silva Heldesová (4L) – 155 cm
- 2.místo: Barbora Petrlová (3C) – 145 cm
- 3.místo: Linda Reichertová (2L) – 140 cm





(Mgr. Jaroslav Mikyna)

Další fotky – <https://www.szs-jaselska.cz/vanocni-latka-ve-skoku-vysokem/>

Den zdraví

Dne 19. 12. 2019 se na naší škole již třetím rokem konal projektový den s názvem Den zdraví, v součinnosti se Světovou školou, v letošním školním roce zaměřený na téma „Problematika stáří“.

Žáci si téma zvolili na začátku školního roku 2019/2020. Od této doby se nám také seznamují napříč výukou nejen v hodinách praktického vyučování, občanské nauky, ale také v dějepisu, ošetřovatelství, sociální péči, pečovatelství, psychologii, cizích jazycích i ve výchově ke zdraví a jiných předmětech.

V první fázi se o problematice učili a na Den zdraví potom připravili rozhovory se seniory, natočili krátký film a také vytvořili prezentace o problematice seniorů nejen v ČR, ale také i ve světě.

Protože se akce účastnila celá škola, všechny třídy, obory i ročníky, bylo připraveno 12 stánků, kde probíhaly workshopy, prezentace studentů ze zahraničí i z naší školy, besedy s gerontologem, odborníky na paliativní péči, výživu, cvičitelkami seniorů i zástupci z klubu seniorů. Na Den zdraví jsme pozvali zástupce organizací, které mají v náplni práce prosazovat rovnoprávnost, ale mají také seniorům zpříjemňovat život.



Zástupkyně z klubu seniorů žákům prezentovaly, jak mohou senioři aktivně trávit svůj volný čas, jaké možnosti mají například v dalším vzdělávání, cestování. Každá třída dostala od členů klubu vánoční lampu připravenou v jejich dílně. Paní doktorka Janáčková jakožto

gerontolog informovala žáky o problematice seniorů z pohledu nejčastějších onemocnění ve stáří a jejich prevence i léčby.

Žáci Světové školy představili názory seniorů na současnou mládež, kdy provedli výzkum, natočili se seniory rozhovory, které pak ostatním žákům prezentovali.

Další žákovské projekty byly zaměřeny na ekonomickou problematiku seniorů, jejich další vzdělávání – univerzitu třetího věku, na poruchy vnímání ve stáří, psychická a fyzická onemocnění.

V prezentacích jsme nebyli zaměřeni jen na problematiku seniorů v České republice, ale školu navštívili zahraniční studenti z Mendelovy univerzity - studenti z Ghany, Nigérie a Zimbabwe. Také oni nám o seniorech a jejich problémech v zemích, odkud pocházejí, pohovořili.

Během projektového dne si mohli naši žáci také vyzkoušet být na chvíli starým. Na stanovišti „Vidím, slyším“ si žáci nasadili speciální brýle a rukavice, které simulují stav zraku, hmatu i sluchu ve vysokém věku. V těchto pomůckách pak vykonávali různé každodenní činnosti (čtení textu, oblékání, zavazování tkaniček apod.). Prožitkové bylo i další stanoviště „Být na chvíli starý“, kde žáci oblékali speciální obleček, který simuluje omezenost kloubů a ztížený pohyb ve stáří.

Stanoviště „Cvičení pro seniory“ vedené zkušenými 70+ cvičitelkami bylo také velmi přínosné, žáci si mohli ověřit svoji kondici a zjistit, jak senioři udržují svoje klouby a svaly v kondici. V některých případech nebyl znát věkový rozdíl.

Projektový den se stejně jako i v loňském roce velmi vydařil. Žáci nejen získali mnoho nových informací a zkušeností, ale také se sami aktivně podíleli na výuce a vzdělávání svých spolužáků.

Znalosti o problematice stáří budou zpracovány členy Světové školy z dotazníkového šetření, které probíhalo vždy na začátku a na konci každé aktivity. Na náš Den zdraví pak naváže veřejná diskuze v Domově seniorů Kociánka v dubnu 2020.

Poděkování za skvělý průběh akce patří nejen všem organizátorům, žákům a pedagogům, ale také paní ředitelce PhDr. Zuzaně Číkové, pod jejíž záštitou se Den zdraví konal.

(Mgr. Dominika Babáková)





Další fotky – <https://www.szs-jaselska.cz/projekty/projektove-dny/den-zdravi/>

Zájezd do Budapešti (16. 12. – 17. 12. 2019)

V pondělí 16. 12. 2019 v 5:30 ráno od Janáčkova divadla vyrazilo 53 žáků naší školy s pedagogickým doprovodem (Mgr. Veronika Bartošková, Ing. Kristina Hartmanová, Mgr. Hana Kašparovská) do Budapešti. Všichni jsme se těšili, jelikož Maďarsko je mnoha lidmi vnímáno jako země lázní, výborných a ostrých jídel (guláš), papriky a tokajského vína.

Do cíle jsme dorazili po desáté hodině dopoledne, kde jsme jako první navštívili Hradní vrch, jehož součástí je Budínský palác. Centrální části hradního vrchu dominuje Matyášův kostel (zpoplatněný - který jsme navštívili) a Rybářská bašta. To, čím je pro Čechy katedrála sv. Víta, tím je pro Maďary Matyášův chrám v Budapešti. Působivý Matyášův kostel (obr. 1) měl velmi pestrý osud, sloužil mj. i jako turecká mešita. Dnešní podobu získal díky králi Zikmundu Lucemburskému a především díky Matyáši Korvínovi, jehož dvě svatby se konaly právě tady. Korunování tu byli císař František Josef I. a jeho manželka Sisi.



Obr. 1 - Matyášův chrám (kostel Nejsvětější Panny Marie)

Na 11:30 jsme měli rezervaci do nemocnice ve skále (obr. 2, 3). Nemocnice pod Budínským hradem byla v provozu koncem druhé světové války a v období protikomunistického povstání v roce 1956. Později se změnila na sklad civilní obrany a od roku 2007 je přebudována na muzeum. Prohlídka byla v maďarštině s jednou skupinou (paní průvodkyně překládala) a druhá skupina zdatnější v anglickém jazyce měla prohlídku v angličtině. „Nad námi bylo 12 až 15 metrů skály, která nemocnici dobře chránila před výbuchy. Pro některé žáky podzemní prostory působily poněkud stísněně ☺. První část prohlídky byla věnována nemocnici a její fungování za války. Při procházení místnostmi, kde leželo i 50 lidí, nyní voskových figurín, které mají různé výrazy utrpení ve tváři, jistě nenechá nikoho chladným. Operační sály, rentgeny, umyvárny, vše je, jako by se to tam odehrávalo včera. Další část je věnována revolučnímu roku 1956, kdy nemocnice opět plnila svoji funkci a lidé, zde našli pomoc. Následně je část prohlídky věnována fungování celého bunkru jako je vzduchotechnika a voda a poslední část se věnuje hrozbě atomových zbraní a jejich následkům. Myslím si, že všem se prohlídka líbila a určitě to stojí za zhlédnutí.



Obr. 2 – Nemocnice ve skále - vstup



Obr. 3 – nemocnice ve skále – operační sál

Poté jsme pokračovali pěší chůzí uličkami hradního vrchu a vydali jsme se směrem k Dunaji přes Řetězový most (obr. 4) k Parlamentu. Tato budova patří k největším a nejpůsobivějším parlamentním budovám na světě.



Obr. 4 – Řetězový most

Budova se podél nábřeží táhne v délce 268 metrů, široká je až 188 metrů, uvnitř se nachází téměř 700 místností a zvenčí ho zdobí 88 soch maďarských kmenových náčelníků, uherských králů, sedmihradských vévodů a vojevůdců a také desítky jejich erbů. Asi nejvíc to budově parlamentu sluší v noci, ostatně jako celé Budapešti, která je po setmění krásně nasvětlená. Parlament jsme nenavštívili (snad příště) z důvodu nabitého programu, ale aspoň jsme mohli obdivovat tuto stavbu zvenčí (obr. 5).



Obr. 5 - Budapešťský parlament

Následně jsme prošli kolem americké ambasády a pokračovali jsme směrem na hlavní trhy, na které jsme dorazili zhruba ve tři hodiny odpoledne. Atmosféru a jedinečnost těchto trhů podtrhuje bazilika svatého Štěpána (obr. 6). Je jednou z nejvýznamnějších a nejnavštěvovanějších sakrálních památek a zároveň třetí nejvyšší budovou v Maďarsku. Je zasvěcena

Štěpánovi, který v roce 896 spojil maďarské kmeny a je považován za zakladatele maďarského státu.



Obr. 6 – Bazilika sv. Štěpána, vánoční trhy a Veronika

U baziliky jsme měli rozchod na 45 minut. Bylo zde mnoho stánků hlavně s občerstvením. Pak jsme se společně vydali na další trhy v oblasti Vörösmarty. Tady kromě jídla (past na oči!) bylo i ve stáncích mnoho tradičního koření a suvenýrů. Trhy byli opravdu velké a honosně zdobené. Na těchto trzích jsme měli hodinový rozchod. Pak jsme se přesunuli k Dunaji a následovala plavba lodí.

Myslím si, že pro všechny to byl nezapomenutelný zážitek, protože plavba po Dunaji nabídne zcela jiný pohled na město (obr. 7). Plavba trvala hodinu, zhruba do šesti hodin večera. Pak pro nás přijel autobus a odvezl nás na ubytování.



Obr. 7 – Plavba lodí po Dunaji

Po celodenní pěší túře téměř všem vyhládlo, tak jsme se ještě večer po ubytování vydali do Lidlu. Nabídku mají téměř stejnou, jenom bych chtěla vyzdvihnout pečivo zejména plněné tvarohem, mákem a jinými dobrotami. To se prostě nedá srovnat. Bohužel máme co dohánět! Další den ráno po tradiční snídani nás autobus odvezl zpátky do města. Autobus nás vyložil na náměstí Hrdinů (obr. 8), které je jedno z hlavních náměstí Budapešti. Leží mezi Andrassyho třídou a Městskými sady Varosliget.



Obr. 8 – náměstí Hrdinů, socha archanděla Gabriela

Hlavní dominantou náměstí je Památník Tisíciletí. Skládá se z 36 metrů vysokého sloupu se sochou archanděla Gabriela na vrcholu a jezdeckými sochami knížete Arpáda a šesti kmenových knížat při patě, a kolonády se 14 sochami představující jakýsi pantheon uherských dějin. Odtud jsme se vydali k městskému sadu Varosliget, kde se nachází i termální lázně. Tyto termální lázně Széchenyi jsou jedním z největších evropských komplexů s horkými prameny. Z městského sadu jsme cestovali nejstarším metrem v Evropě zpět do centra Budapešti. Pro některé to byl opravdu zážitek. Jeli jsme natřikrát, jelikož vůbec nerespektují, že na peronu stojí lidé. Najednou se ozval zvonek (po 10 s) a zavřely se dveře. Ale nakonec jsme to všichni zvládli a setkali jsme se i na domluveném místě!

Následně jsme se pěšky přesunuli uličkami k velké synagoze (obr. 10) v ulici Dohány. *V Budapešti žije nejpočetnější židovské společenství ve východní Evropě. Je to nejznámější a nejpůsobivější Velká synagoga, která nemá v Evropě obdoby a patří k největším na světě, délka 75 m a šířka 27 m.*



Obr. 10 – Velká synagoga

Od synagogy jsme se vydali na vánoční trhy, kde jsme měli rozchod na dvě hodiny. Žáci museli pozorně naslouchat paní průvodkyni, jelikož sraz nebyl na místě, kde jsme se rozcházel, ale úplně jinde a to u Velké tržnice v Budapešti, kde mohli ještě dokoupit speciality. Od vánočních trhů je to stále rovno za noseem po nejznámější ulici Váci (obr. 11). Ulice Váci patří k Budapešti stejně neodmyslitelně jako třeba Václavské náměstí k Praze. Váci utca, česky známá taky jako

Vácká nebo Vacovská ulice, je jednou z nejstarších a nejnavštěvovanějších ulic v Budapešti. Více než kilometr dlouhá pěší zóna začíná u proslulého náměstí Vörösmarty, kde jsme měli rozchod. Kdo pozorně poslouchal, neměl možnost se ztratit. Sraz před tržnicí byl naplánován na druhou hodinu odpolední!



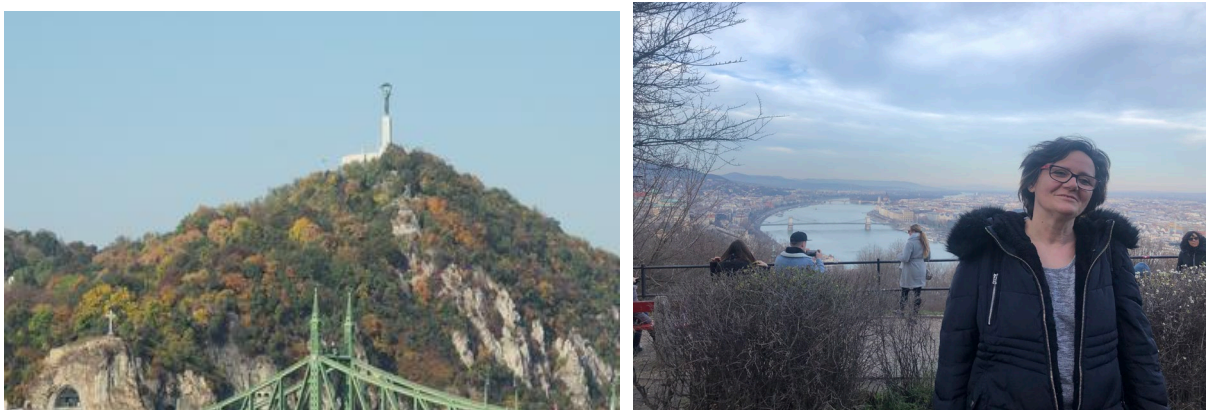
Obr. 11 – ulice Váci

Velká tržnice (obr. 12) je rozhodně jednou z nejkrásnějších tržnic na světě. Člověk obdivuje nejen její typickou architekturu, ale především stovky prodejních stánků, na jejichž pultech denně najdete tu nejčerstvější sezónní zeleninu (v čele s maďarskou paprikou), koření, maso, alkohol nebo ručně vyráběné suvenýry.



Obr. 12 – Velká tržnice

Od Velké tržnice jsme dvoudenní výjezd završili výstupem na Gellértův vrch s Citadelou (obr. 13), ze kterého byla celá Budapešť jako na dlani.



Obr. 13 - Gellértův vrch s Citadelou, Hanka po výstupu na Gellértův vrch

Jak je z obrázku patrné i počasí nám přálo, bylo slunečno a hlavně teplo, téměř 15 °C. Z Budapešti jsme vyjžděli o půl čtvrté a do Brna jsme přijeli téměř v osm večer. Cesta byla příjemná, svižná a bez komplikací.

Z mého pohledu se výlet moc vydařil!

(Ing. Bc. Kristina Hartmanová)

Další fotky – <https://www.szs-jaselska.cz/aktivity-skoly/zahranicni-vyjezdy/>

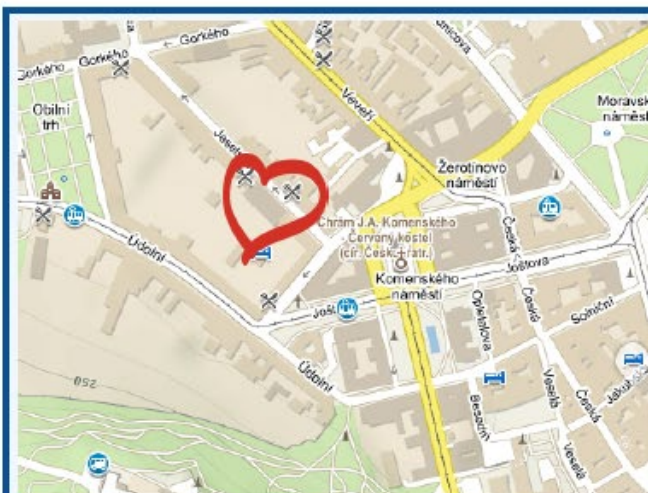
Anglické divadelní představení

V úterý 17. 12. 2019 se žáci pěti tříd v doprovodu učitelů angličtiny vypravili na anglické divadelní představení Romeo a Julie. Tuto známou Shakespearovu tragédii hráli studenti gymnázia Bystrc a pro ty, kteří již některé z jejich anglických představení viděli, nebylo překvapením, že ji opět obohatili o skvělé nápady. Spolu s výbornou angličtinou, zřetelnými dialogy, chytrými kostýmy a scénami představili hru svým vrstevníkům. Hlavní děj je samozřejmě všem známý, ale určitě nebylo na škodu zhlédnout hru se všemi detaily, které se budou hodit k maturitě z českého jazyka. Bylo také příjemné opustit školní lavice a zažít atmosféru samotného představení, které má oproti televiznímu zpracování nebo četbě povinné literatury zcela jiný rozměr.





Kde nás najdete?



Kontakty:

Sřední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno



Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřyna

Asistent šéfredaktora – Mgr. Jana Urbánková

Asistent šéfredaktora – Jakub Kříž (4L)

Webmaster – Mgr. Jaroslav Miřyna

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů I – Soňa Dohnalová (3L)

Divadlo Brno – Simona Hrabovská a Denisa Valíková (4L)

Cesta za vysněným titulem MDDr! – Valentina Horáková (4L)

Tipy, kam jít posedět v Brně – Monika Pisková (3L)

Recept – Monika Pisková (3L)

Zajímavý koníček – Tereza Haluzová (3C)

Úvaha – Klára Hájková (4B)

Investigativní reportáž – Jakub Kříž (4L)

Vyslechni svého učitele... – Jakub Kříž (4L)

Beseda se známou osobností – Jakub Kříž (4L)

Zajímavé akce a události v Brně... – Mgr. Jaroslav Miřyna

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jana Urbánková a Mgr. Jaroslav Miřyna

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php



1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr



3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O nejinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky



**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

